

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2568

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2568

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุมัติวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อพันตรี พูลพุทธา)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ผาระนัด)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุภัควรกุล)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจารี)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(อาจารย์อนุสรณ์ ถูสินแก่น)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษกนก ดวงชาทม)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อเรื่อง	:	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)
ผู้วิจัย	:	นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา
ปริญญา	:	ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพาพร สุจารี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง
ปีการศึกษา	:	2568

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนสุวรรณภูมิ-พิทยไพศาล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด จำนวน 40 คน เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย ค่าดัชนีความสอดคล้อง การหาความยากง่าย และการหาอำนาจจำแนก

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.03/82.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 2) ดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีค่าเท่ากับ 0.6461 3) นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การพัฒนา, ผลสัมฤทธิ์, การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT), ภาษาอังกฤษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

_____อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : The Development of English learning achievement of Matthayomsuksa 4 students with learning management according to Communicative Language Teaching (CLT).
Author : Miss Thananya Thammasena
Degree : M. Ed. (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University
Advisors : Assistant Professor Dr.Tipaporn Sujaree
Assistant Professor Dr.Phusit Boonthongtherng
Year : 2025

ABSTRACT

The objectives of the research were to 1) development English learning achievement of Matthayomsuksa 4 students with learning management according to Communicative Language Teaching (CLT) that is effective according to the criteria 75/75. 2) study the effectiveness index English learning achievement of Matthayomsuksa 4 students with learning management according to Communicative Language Teaching (CLT). 3) compare English learning achievement of Matthayomsuksa 4 students with learning management according to Communicative Language Teaching (CLT), and 4) study satisfaction of Matthayomsuksa 4 students with learning management according to Communicative Language Teaching (CLT). The sample group was Matthayomsuksa 4/7 students, Suwannaphumpittayapaisarn school, Suwannaphum district, Roi-Et province, 2nd semester, academic year 2023, The Secondary Educational Service Area Office Roi-Et, 40 people. The research instruments were Plan for learning management according to Communicative Language Teaching (CLT), English learning achievement test, and satisfaction questionnaire. The statistics used percentage, standard deviation, mean, conformity index value, index of difficulty, and discrimination power.

The results of the research revealed that 1) The efficiency of English learning achievement of Matthayomsuksa 4 students with learning management according to Communicative Language Teaching (CLT) was 84.03/82.25, which higher than criteria 75/75. 2) The effectiveness index of English learning achievement of Matthayomsuksa

4 students with learning management according to Communicative Language Teaching (CLT) is equal to 0.6461. 3) Students have English language achievement scores after studying was higher statistically significant than before studying at the .05 level, and 4) The students were satisfied overall at a high level.

Keywords : Development, Achievement, Communicative Language Teaching (CLT), English

_____Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยการให้ความช่วยเหลือแนะนำของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทิพาพร สุจารี ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองเถิง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำข้อคิดเห็นตรวจสอบและแก้ไขร่างวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อพันตรี พูลพุทธา ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ผาระนัด ผู้ทรงคุณวุฒิ และ อาจารย์ ดร.ชัยวัฒน์ สุภัควรกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุงวิทยานิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ นายชวลิต พาระแพน นางบุสรินทร์ พาระแพน นางเพ็ญจิต ทองอ่ำ นางณัฐพัชร์ สล้างสิงห์ และนางสาวเกษศิริน สากระจาย ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นายเทพรังสรรค์ สุวรรณโท ผู้อำนวยการโรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนทำให้การวิจัยประสบผลสำเร็จ ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาลที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงอำนาจบารมีของคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่อยู่ในสากลโลก อันเป็นที่พึ่งให้ผู้เขียนมีสติปัญญาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณคุณพ่อรุ่งโรจน์ ธรรมเสนา คุณแม่เข็มพร ธรรมเสนา ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ให้กำลังใจในการทำงานและการดำเนินชีวิตแก่ผู้วิจัยจนสามารถทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา

สารบ

หัวเรื่อง

บทคัดย่อ .....
ABSTRACT .....
กิตติกรรมประกาศ .....
สารบัญ .....
สารบัญตาราง .....
สารบัญแผนภาพ .....
บทที่ 1 บทนำ .....
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา .....
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย .....
1.3 สมมติฐานการวิจัย .....
1.4 ขอบเขตการวิจัย .....
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ .....
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ .....
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม .....
2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐา
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดั
2.2 การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภา
2.3 แผนการจัดการเรียนรู้ .....
2.4 ประสิทธิภาพ .....
2.5 ดัชนีประสิทธิผล .....
2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ.
2.7 ความพึงพอใจ .....
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง .....
2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย .....
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย .....
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง .....
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย .....

หัวเรื่อง

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่อ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล .....

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย .....

บทที่ 4 ผลการวิจัย .....

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้

4.2 ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมู

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ...

5.1 สรุป .....

5.2 อภิปรายผล.....

5.3 ข้อเสนอแนะ .....

บรรณานุกรม.....

ภาคผนวก.....

ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดกา
ภาษาเพื่อการสื่อสาร (

ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบทดสอบวั
ทางการเรียนภาษาอังก

ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบสอบถามค
ที่มีต่อการจัดการเรียน
เพื่อการสื่อสาร (CLT).

ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบประเมินส

ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์คุณภา

ภาคผนวก ฉ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยง
ของคะแนนก่อนเรียนแ

ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคร

การเผยแพร่ผลงานวิจัย .....

ประวัติผู้วิจัย.....

ตารางที

2.1 กำ

2.2 โค

3.1 ก

3.2 กา
นัก
ตา

4.1 กา
ภา

4.2 ค่า
เพื่อ

4.3 กา
ตา

4.4 ผล
ตา

จ.1 ผล

จ.2 ผล
ที่มี

จ.3 ผล
ของ
เพื่อ

จ.4 ผล
ของ

ฉ.1 คะแ
ของ
เพื่อ

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญภาพ

ภาพที่ หน้า

2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย..... 57

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

โลกปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยและพัฒนาไปมาก ผู้คนสามารถเรียนรู้และแบ่งปันข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษา ประเทศต่างๆ ให้ความสำคัญกับการสอนภาษาอังกฤษเพราะเป็นภาษาที่สำคัญที่หลายคนใช้ในการสื่อสาร การที่ผู้คนทั่วโลกนั้นจะสามารถสื่อสารกันได้จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือซึ่งเป็นสื่อกลาง นั่นก็คือภาษา และภาษาที่เป็นภาษาสากลก็คือภาษาอังกฤษนั่นเอง ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษานานาชาติที่ใช้ติดต่อกันทั่วโลกและในทุกวันนี้ต้องยอมรับว่าหากผู้ใดมีความรู้ ความสามารถและความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษย่อมเป็นประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาและการประกอบอาชีพในอนาคต และที่สำคัญยังเป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคมและโลกอีกด้วย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการศึกษาภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรเน้นการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอย่างครบวงจร ซึ่งประกอบด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยใช้เนื้อหาที่เหมาะสมและน่าสนใจ เช่น การใช้เรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และสื่อต่างๆ ที่เป็นภาษาต่างประเทศ และสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นได้อย่างสร้างสรรค์ การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการสื่อสารไม่เพียงแต่เป็นการสื่อสารเพื่อการติดต่ออย่างเดียว แต่ยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เมื่อใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เราสามารถสร้างความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้อย่างลึกซึ้งมากขึ้น ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีและเสริมสร้างความเชื่อมั่นในการสื่อสารซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ การใช้ภาษาต่างประเทศยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาการแสวงหาความรู้ และการเปิดโลกทัศน์ใหม่ ๆ ด้วยการสื่อสารและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างประเทศซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญในการสร้างสรรค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ๆ สร้างโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1-2) กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ทักษะด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ในด้านทักษะการใช้ภาษาและสร้างศักยภาพในการคิดอย่างสร้างสรรค์ในการประกอบอาชีพ รวมทั้งมีความรู้ในวัฒนธรรมอันหลากหลายของโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดได้อย่างสร้างสรรค์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 1)

จากผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ประจำปีการศึกษา 2564 พบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศคิดเป็นร้อยละ 31.11 และในระดับโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 29.28 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2564 คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศคิดเป็นร้อยละ 25.56 และในระดับโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 24.73 ดังนั้น คะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนจึงต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศทั้ง 2 ระดับชั้น และยังพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาภาษาอังกฤษต่ำกว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ อีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564, น. 2) โดยผู้วิจัยพบว่าที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบและเบื่อหน่ายในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพราะผู้เรียนไม่เข้าในการสื่อสาร การใช้ทักษะทั้ง 4 ด้านที่ยากต่อความเข้าใจ ไม่มีแรงจูงใจในการเรียน กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่ล้าสมัยและไม่น่าดึงดูดใจแก่ผู้เรียน ส่งผลให้บรรยากาศการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ ดังนั้น เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน จำเป็นต้องพัฒนาวิธีการสอนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีการเรียนรู้และประสิทธิภาพการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ยังต้องปลูกฝังทัศนะคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และให้นักเรียนตระหนักถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ส่งผลต่อนำไปศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไป การศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์และพัฒนาแนวการสอนภาษาเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงเป็นสิ่งสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครู ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้และสามารถพัฒนาองค์ความรู้ที่ครูสอนนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching: CLT) เป็นวิธีที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยโอกาสให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสารได้มิใช่เพียงเพื่อเรียนรู้การใช้ไวยากรณ์ หรือรูปแบบภาษาให้ถูกต้องเท่านั้น (Harmer, 2007) หลักการสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือการให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้ภาษาในบทบาทต่าง ๆ การเรียนรู้เข้าถึงหน้าที่ของภาษาอย่างหลากหลายที่ใช้ได้จริงในการพูดหรือเขียนสื่อสาร ไม่ใช่เพียงการเรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของไวยากรณ์เท่านั้น และการสอนยังเน้นการสร้างโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย (Chomsky, 1995) กล่าวว่า การเข้าใจภาษา (Competence)

และการแสดงออกทางภาษา (Performance) เป็นความสามารถที่สำคัญในมนุษย์ทุกคน โดยการเข้าใจภาษาเป็นพื้นฐานที่จำเป็น เนื่องจากต้องมีความเข้าใจในการใช้ภาษาก่อนจึงจะสามารถแสดงออกทางภาษาได้ การฝึกฝนกิจกรรมทางภาษามีความสำคัญอย่างมากต่อผู้เรียน เพราะทำให้เข้าใจว่าภาษาที่เรียนรู้มีการใช้งานได้จริง การจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน เช่น การเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร (Richards & Rodgers, 2014) กล่าวว่า หลักการและแนวคิดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ 1) การสื่อสารเป็นวิธีที่เด็กเรียนได้เรียนรู้ภาษา 2) กิจกรรมในชั้นเรียนมุ่งเน้นการสื่อสารในบริบทจริงและมีความหมาย 3) ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสาร 4) การสื่อสารเกี่ยวข้องกับการผสมผสานทักษะภาษาที่แตกต่างกัน และ 5) การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เน้นการสร้างความรู้อย่างสร้างสรรค์และการทดลองแบบลองผิดลองถูก ซึ่งด้วยวิธีการสอนเหล่านี้ ผู้เรียนจะมีความสามารถในการสื่อสารทางภาษา และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พบว่า การสอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกตามสถานการณ์จริงทำให้เกิดการสร้างบรรยากาศที่ดีขึ้นในการเรียนรู้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา คือ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตจริง โดยการเน้นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างประสบการณ์และความเข้าใจในการใช้ภาษา เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ช่วยส่งเสริมความรับผิดชอบและวินัยในการเรียนรู้ของนักเรียนอีกด้วย (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558, น. 132) นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกการสื่อสารทางภาษาในสถานการณ์จริง ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพ โดยใช้แนวการสอนที่ผสมผสานการใช้กิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน รวมถึงการใช้สื่อที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ให้มีความสนุกสนานและน่าสนใจมากขึ้น เนื้อหาที่นำมาใช้จะถูกพัฒนาออกแบบให้สามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสม การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยวิธีการให้ผู้เรียนเกิดการปฏิสัมพันธ์และร่วมมือกันปฏิบัติงาน โดยใช้รูปแบบของสารหลายประเภท ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่หลากหลายและทันสมัย (สำนักงานวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

จากหลักการดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching: CLT) เน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยโอกาสให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสารจริง ๆ ไม่เพียงแค่เรียนรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์หรือรูปแบบภาษาเท่านั้น หลักการสำคัญคือการเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้ภาษาในบทบาทต่าง ๆ และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การฝึกฝนทักษะทางภาษามีความสำคัญ เพราะทำให้เข้าใจว่าภาษาที่เรียนรู้มีการใช้งานจริงในชีวิตประจำวัน การจัดลำดับการเรียนรู้ตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน และการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เน้นการสร้างองค์ความรู้อย่างสร้างสรรค์และการทดลอง ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) นั้นว่ามีข้อดีหลากหลาย สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนและเหมาะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก นอกจากนี้การจัดกิจกรรมดังกล่าวในชั้นเรียนยังช่วยสร้างความสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูผู้สอนและนักเรียน อีกทั้งยังสร้างบรรยากาศเชิงบวกภายในชั้นเรียนอีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาศักยภาพในครั้งนี้ได้ถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

1.2.2 เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

1.3 สมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด จำนวน 13 ห้อง จำนวนนักเรียน 508 คน

1.4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด จำนวนนักเรียน 40 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

1.4.1.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1) ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

2) ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2) ความพึงพอใจ

1.4.1.4 กรอบเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จัดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน เวลารวม 12 ชั่วโมง ดังต่อไปนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Daily routine เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My careers เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง School days เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Festive time เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Evenings out เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Family members เวลา 2 ชั่วโมง

1.4.2 สถานที่

โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

1.4.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) หมายถึง การจัดกิจกรรมตามกระบวนการความคิดที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้มีความมั่นใจในการใช้ภาษาเนื่องจากเป็นการฝึกใช้ภาษาที่สอดคล้องกับภาษาที่ใช้จริง ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันกับผู้อื่นรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยใช้ขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up/Lead in) ให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและอยากรู้อยากเรียน เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อครูเห็นว่าผู้เรียนมีความพร้อมและสนใจอยากเรียนแล้ว ก็เริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นนี้ เช่น เล่นบทบาทสมมุติและปริศนาคำทาย

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน เป็นขั้นที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ครูคอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำแบบฝึกและการนำเสนอผลงาน

3. ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้ว ให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่หรือรายบุคคล ในขั้นนี้ ครูมีโอกาสที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียน ซึ่งควรจะทำหลังการฝึกเพื่อไม่ให้ลดความมั่นใจในการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว กิจกรรมในคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้มีทั้งแบบที่ครูแก้ไขข้อผิดพลาด และแบบที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกฝนอย่างอิสระตามแนวทาง Learning by Doing

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องในการออกเสียง

5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมที่เสนอแนะไว้อาจจะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่ม ทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้ว

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งประเมินได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple choice) จำนวน 4 ตัวเลือก 30 ข้อ

ประสิทธิภาพ หมายถึง การวัดความสำเร็จหรือผลสัมฤทธิ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จนบรรลุวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐาน E_1/E_2 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานไว้ที่ระดับ 75/75 จะถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสามารถทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างสำเร็จ

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ เป็นคะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของการเรียนรู้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ร้อยละ 75 ขึ้นไป

ค่าดัชนีประสิทธิผล หรือ (Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขหรือวิธีการที่ใช้เพื่อวัดหรือประเมินผลการเรียนรู้โดยการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนการทดสอบหลังเรียน หรือคะแนนเต็มกับคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดว่ามีการเรียนรู้เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนนั้นหรือไม่ การประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ ได้แก่ 1) ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการทดสอบหลังเรียน การวัดการเรียนรู้โดยการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังการเรียน เพื่อดูว่ามีความก้าวหน้าหรือไม่ 2) การทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนระหว่างรายบุคคลกับกลุ่มร่วมมือในการหาค่าดัชนีประสิทธิผล การวัดการเรียนรู้โดยการเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างบุคคลกับผลการเรียนของกลุ่มที่ทำงานร่วมกัน เพื่อดูว่าการทำงานร่วมกันมีผลต่อการเรียนรู้หรือไม่

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่แสดงถึงความพอใจ ความชอบใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยมีคำถามความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านบรรยากาศ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ การวัดโดยใช้เกณฑ์ตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.6.2 ใช้เป็นแนวทางการสอนภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนสำหรับครูผู้สอน

1.6.3 เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อการเรียนการสอนสำหรับโรงเรียน สำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

บทที่ 2
การทบทวนวรรณกรรม

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษา
2. การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)
3. แผนการจัดการเรียนรู้
4. ประสิทธิภาพ
5. ดัชนีประสิทธิผล
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
7. ความพึงพอใจ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กล่าวถึงส่วนที่เกี่ยวข้องของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังต่อไปนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1)

2.1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมโลกปัจจุบัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชน การประกอบอาชีพ ความรู้ที่นำมาซึ่งมิตรและมุมมองของสังคมโลกและตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมโลกช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น มิตรไมตรีและความร่วมมือกับต่างประเทศ สังคม การคิด ขนบธรรมเนียมประเพณี เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและวัฒนธรรมต่างประเทศ มีเจตคติ

ที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ต่างประเทศในการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ของภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้วิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน คือภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศอื่น ได้แก่ ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น อาหรับ บาลีและภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน เป็นต้น

2.1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย ของวัฒนธรรมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

2.1.2.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2.1.2.2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือน ความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

2.1.2.3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

2.1.2.4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสังคมโลก

2.1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

2.1.4 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่าง ๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยายที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้นถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุ และเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้ คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและ แสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง

กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/ อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/ สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติเป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและ นันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยวการบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600-3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของแต่ละสาระการเรียนรู้ ดังนี้

ตารางที่ 2.1 กำหนดเนื้อหาตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

สาระ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร	มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความ คิดเห็นอย่างมีเหตุผล	ต 1.1 ม.4-6/3 อธิบายและเขียนประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยค และข้อความที่ฟังหรืออ่าน
	มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ	ต 1.2 ม.4-6/1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูล เกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ใน ความสนใจของสังคม และสื่อสาร อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
		ต 1.2 ม.4-6/5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล
		ต 1.2 ม.4-6/5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล
	มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	ต 1.3 ม.4-6/1 พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์เรื่องและประเด็นต่าง ๆที่อยู่ในความสนใจของสังคม

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

สาระ	มาตรฐาน	ตัวชี้วัด
สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม	มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	ต 2.1 ม.4-6/2 อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิตความคิด ความเชื่อและที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา
		ต 2.1 ม.4-6/3 เข้าร่วมแนะนำและจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

คำอธิบายรายวิชา

วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2

ศึกษาหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในเรื่อง รูปแบบของคำกริยา (Tense) วลีอนุประโยค โครงสร้างประโยคพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน การเรียงลำดับคำในประโยค ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาประโยคความเดียว ประโยคความรวม ประโยคความซ้อน และการใช้รูปกาลในภาษาอังกฤษ และประยุกต์ใช้เพื่อการสื่อสารในรูปแบบการเรียนในบริบทต่าง ๆ

โดยใช้ทักษะกระบวนการทางภาษา การเรียนรู้ การสื่อสาร การใช้สื่อเทคโนโลยี การแก้ปัญหาการทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน วิเคราะห์และคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยการตั้งคำถามและการให้เหตุผล ตลอดจนเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องและเหมาะสมผลการเรียนรู้

1. ประยุกต์ความรู้หลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแล้วนำถ่ายทอดในชีวิตประจำวันได้
2. เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น ข่าว เหตุการณ์ที่อ่านอย่างเหมาะสม
3. อธิบาย เขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน
4. ใช้ภาษาสื่อสารในห้องเรียนและสถานศึกษา
5. ใช้ภาษาต่างประเทศในการค้นคว้า สืบค้น และสรุปข้อมูล ความรู้ที่ได้จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

ตารางที่ 2.2 โครงสร้างหลักสูตรรายวิชาและการวัดและประเมินผลรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

หน่วยที่	เรื่อง	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
1	Daily routine	การใช้ Present Simple Tense อธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และกิจวัตรในชีวิตประจำวัน และสามารถถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้	2	15
2	My careers	การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ -s และ -es ในเรื่อง Present simple tense สามารถใช้เล่าเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการทำงานและอาชีพต่าง ๆ การใช้ -s และ -es ในรูปแบบของคำนาม คำกริยาและการถ่ายทอดเนื้อหาในรูปแบบความเรียงได้	2	15
3	School days	การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ Verb to be ในเรื่องการใช้ชีวิตในโรงเรียน อธิบายในรูปประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธได้ถูกต้อง และทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงหลักการใช้ Verb to be ในชีวิตประจำวันได้	2	15
4	Festive time	การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ Verb to do ในเรื่องการเฉลิมฉลอง ในรูปประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธได้ถูกต้อง และทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงหลักการใช้ Verb to do ในชีวิตประจำวันได้	2	15
5	Evenings out	การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หลักไวยากรณ์และการใช้ Verb to have ได้อย่างถูกต้อง และการเขียนประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธ โดยการใช้หลักไวยากรณ์ในการเล่าเรื่อง Evenings out ได้อย่างถูกต้อง	2	15

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

หน่วยที่	เรื่อง	สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
6	Family members	การมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทสนทนากิจวัตรประจำวันของสมาชิกในครอบครัว สามารถเข้าใจหลักการใช้ Adverb of frequency และสามารถเขียนประโยค อ่านบทสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว โดยใช้ Adverb of frequency ได้	2	15
Total			12	90

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จัดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน เวลารวม 12 ชั่วโมง

2.2 การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

2.2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, น. 37) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นแนวคิดที่เน้นความสำคัญของผู้เรียนเป็นหลัก โดยมุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันอย่างแท้จริง การเรียนรู้จะถูกจัดลำดับเป็นขั้นตอนตามกระบวนการคิดของผู้เรียน โดยเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสารจริงได้ในการสอน ครูต้องเน้นให้ผู้เรียนได้สื่อสารในสถานการณ์จริงผ่านกิจกรรมและภาระงานที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร และใช้สื่อจริง แม้ว่าไวยากรณ์จะยังคงมีความสำคัญ แต่หากเกิดข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ส่งผลต่อความเข้าใจ แต่หากยังสามารถสื่อสารได้ ครูผู้สอนไม่ควรเข้าไปขัดจังหวะไปแก้ไขให้ทันที ควรแก้ไขเมื่อข้อผิดพลาดทำให้เกิดความไม่เข้าใจหรือสื่อสารไม่สำเร็จ

สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา (2548, น. 5-25) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) หมายถึง การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และตระหนักถึงวิธีการนำภาษาไปใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม

Canale and Swain (1980, p. 47) และ Savignon (1982, pp. 36-38) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นแนวคิดที่เชื่อมโยงความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ทักษะทางภาษา (Language Skill) และความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้โครงสร้างภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการสื่อสารประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (Grammatical Competence) คือความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำและประโยค การสะกดและการออกเสียง

2. ความสามารถด้านสังคม (Sociolinguistic Competence) คือการใช้คำและโครงสร้างประโยคให้เหมาะสมกับบริบททางสังคม เช่น การขอโทษ การขอบคุณ การถามทิศทาง และการใช้ประโยคคำสั่ง

3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและเขียน (Discourse Competence) คือความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างภาษา (Grammatical Form) กับความหมาย (Meaning) ในการพูดและเขียนตามสถานการณ์ต่าง ๆ

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือการใช้เทคนิคเพื่อให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะด้านการพูด เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) หรือการใช้คำศัพท์อื่นแทนเมื่อไม่สามารถนึกคำที่ต้องการได้

สันทนา สุธาดารัตน์ (2557, น.72) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ได้รับความนิยมตั้งแต่ปี 1970 เนื่องจากความต้องการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในยุโรป หลังจากการก่อตั้งตลาดร่วมยุโรป (ECM) ในปี 1957 ซึ่งส่งผลให้มีการย้ายถิ่นฐานมากขึ้น จึงจำเป็นต้องเรียนภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ การสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในช่วงปี 1960 ถึง 1980 ก็ได้รับความสำคัญเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ครูต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอน จากการเน้นไวยากรณ์และการแปลมาเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากกว่า โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539, น. 106-109) กล่าวว่า วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสารได้ แม้ว่าจะมีความเชื่อกันว่าเมื่อผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์แล้วจะสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ แต่ในความเป็นจริงพบว่า แม้ผู้เรียนจะมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้าง

ของภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดีแล้ว ก็ยังไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้ หรือถ้าสื่อสารได้บ้างก็มักใช้ภาษาในลักษณะที่เจ้าของภาษาไม่ใช้ แม้จะถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ด้วยเหตุนี้ นักภาษาศาสตร์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาต่างประเทศจึงได้พัฒนาแนวคิดใหม่เกี่ยวกับการสอนภาษา ในช่วงปี ค.ศ. 1975 ได้มีการเสนอแนวการสอนแบบใหม่ คือ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) ซึ่งมีความเชื่อว่าภาษาไม่ใช่เพียงระบบไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ และโครงสร้างเท่านั้น แต่เป็นระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย ดังนั้น การสอนภาษาจึงควรสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารหรือสื่อความหมายได้ ไม่ใช่เพียงเรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษา เพราะในการสื่อสารจำเป็นต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสภาพสังคม เช่น การพูดแสดงการโต้แย้ง หรือลักษณะคำพูดที่คำนึงถึงผู้ฟังด้วย ไม่ใช่เพียงเพื่อแสดงอารมณ์และความในใจเท่านั้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความหมายของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เป็นแนวคิดที่เน้นความสำคัญของผู้เรียน โดยมุ่งให้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้จัดลำดับเป็นขั้นตอนตามกระบวนการคิดของผู้เรียน เชื่อมโยงความรู้ทางภาษา ทักษะภาษา และความสามารถในการสื่อสาร ครูเน้นให้ผู้เรียนสื่อสารในสถานการณ์จริงผ่านกิจกรรมและสื่อจริง และมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ภาษาได้คล่องแคล่ว เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำภาษาไปใช้สร้างปฏิสัมพันธ์ ทางสังคม แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ได้รับความนิยมตั้งแต่ปี 1970 เนื่องจากความต้องการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะในยุโรป แม้ผู้เรียนจะมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์ดีแล้ว แต่ยังไม่สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างคล่องแคล่ว ด้วยเหตุนี้ แนวการสอนแบบ CLT ที่พัฒนาขึ้นในปี 1975 เชื่อว่าภาษาไม่ใช่เพียงระบบไวยากรณ์ แต่เป็นระบบที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นการสอนภาษาจึงควรเน้นการสื่อสารและการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสภาพสังคม เช่น การพูดโต้แย้งและการคำนึงถึงผู้ฟัง

2.2.2 หลักการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Brown (1993, p. 266) กล่าวถึงลักษณะหลักการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีดังนี้

1. เป้าหมายการสอนเน้นที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสาร โดยไม่จำกัดเฉพาะเนื้อหา ภาษา หรือไวยากรณ์

2. เทคนิคทางภาษาออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยมุ่งเน้นการสื่อสารตามหน้าที่และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด โครงสร้างทางภาษาไม่ใช่เป้าหมายหลัก แต่เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารได้สำเร็จ

3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้องเป็นหลักการที่เสริมกันภายใต้เทคนิคการสื่อสาร บางครั้งความคล่องแคล่วอาจสำคัญกว่าความถูกต้อง เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างมีความหมาย

4. ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายผู้เรียนจะต้องสามารถใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ในบริบทอย่างที่ไม่เคยฝึกมาก่อน

สถาบันภาษาอังกฤษกระทรวงศึกษาธิการ (2558, น. 38-39) ได้สรุปหลักการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนให้ใช้รูปแบบภาษาที่เรียนในสถานการณ์ที่ครูต้องบอกจุดมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษาให้ชัดเจน เพื่อให้การเรียนภาษาที่มีความหมายต่อผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนช่วยเพิ่มความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ และสามารถสื่อสารตามความต้องการได้

2. การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ คือการใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ควบคู่กับกริยาท่าทางที่สามารถใช้ได้ในชีวิตจริง

3. การฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสารคือการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอย่างมีลักษณะใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันมากที่สุด เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริง ตัวอย่างเช่น กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป ซึ่งผู้เรียนจะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อทราบข้อมูลและเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาท สถานการณ์ และสำนวนภาษาที่หลากหลาย

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับโดยสามารถแสดงความคิดเห็นหรือร่วมกันระดมสมอง ผ่านการฝึกทำงานกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ เกมจำลองสถานการณ์ การแก้ปัญหา และอื่นๆ

5. ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาโดยอิงหลักภาษาและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อย่างคล่องแคล่ว โดยเน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่เหมาะสม

6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน

7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบ และสนับสนุนให้หาความรู้นอกชั้นเรียน

8. ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อความสนใจของผู้เรียน

9. ให้โอกาสผู้เรียนในการแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ

10. ผู้สอนต้องชี้แนะแนวทางและให้คำแนะนำในระหว่างกิจกรรม รวมถึงตรวจสอบความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

Lotti Baker and Janet Orr (2014, อ้างถึงใน สถาบันภาษาอังกฤษ, 2557, น. 39-40) ได้เสนอแนวคิด หลักการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยสรุปไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. การเน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความถูกต้องและคล่องแคล่ว (A Focus on Effective Communication with Accuracy and Fluency) เป็นเป้าหมายหลักของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นเชื่อมโยงกับความถูกต้องทางไวยากรณ์และคำศัพท์ ซึ่งต้องไปพร้อมกับความคล่องแคล่วในการพูดและการเขียน ความสามารถที่จำเป็นในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพประกอบด้วย ความสามารถด้านไวยากรณ์ (Grammatical), ด้านวาทกรรม (Discourse), ด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic) และด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic)

2. ความกล้าในการใช้ภาษาร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม (Risk-taking in Cooperative Groups) เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและพัฒนาโครงสร้างที่สนับสนุนซึ่งกันและกันในกลุ่ม ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียนที่รู้สึกประหม่าในการพูดต่อหน้ากลุ่มใหญ่ กิจกรรมในกลุ่มเล็ก ๆ จะสร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษาและกระตุ้นให้นักเรียนกล้าเสี่ยงใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาใหม่ ๆ

3. การเชื่อมโยงกับความหมายและบริบท (Connected to Meaning and Context) ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรเน้นการเชื่อมโยงกับความหมายและบริบทในชีวิตจริง เพื่อให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาผ่านการใช้ภาษาในสังคมและวัฒนธรรมที่เข้าใจ การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดในการเรียนรู้และสอนภาษา กิจกรรมการสอนภาษาควรถูกออกแบบให้เชื่อมโยงกับบริบทของชีวิตจริงที่มีความหมายต่อนักเรียน

4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking Skills) มีความสำคัญมากสำหรับนักเรียนในทุกสาขาวิชา ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดของบลูม (Bloom's Taxonomy) เป็นทฤษฎีที่แพร่หลายที่สุดที่เน้นทักษะการคิดทั้งในระดับสูงและระดับต่ำ ทักษะในระดับต่ำ เช่น การจดจำและเข้าใจ เช่น การจดจำคำศัพท์ใหม่และเข้าใจวลีพื้นฐาน ทักษะในระดับสูง คือการสังเคราะห์และการประเมินผล เช่น การรวบรวมข้อมูลย่อยเพื่อใช้ในการเล่าเรื่องหรือการแสดงความคิดเห็นและการตัดสินใจโดยใช้เหตุผล

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า หลักการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ทักษะสัมพันธ์หรือแบบบูรณาการ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการฝึกฝนทักษะทางภาษาที่ต้องการ เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสารจะเน้นการใช้ภาษาในบริบทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ทำให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตได้จริง การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังต้องเน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นตัวของตนเอง และ

มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นต่อความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการใช้ภาษาและสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความถูกต้องและคล่องแคล่ว การเชื่อมโยงกับความหมายและบริบท การให้โอกาสในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน และการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ทั้งนี้เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในภาษาต่าง ๆ

2.2.3 แนวคิดของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, น. 131) กล่าวว่า แนวคิดของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นให้การเรียนการสอนภาษามีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามสถานการณ์และบริบททางสังคม รู้ว่าเมื่อใดควรหรือไม่ควรใช้ภาษาในแต่ละโอกาส โดยความสามารถในการสื่อสารอย่างถูกต้องและเหมาะสมประกอบด้วยหลายด้าน นั่นคือ

1. ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence) ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องมีความเชี่ยวชาญในกฎเกณฑ์ของภาษา คำศัพท์ โครงสร้างประโยค การออกเสียง และการสะกดคำ ทั้งในรูปแบบภาษาพูด (Verbal) และภาษาที่ไม่ใช่การพูด (Non-verbal)

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) คือความสามารถที่ผู้เรียนสามารถแยกแยะและปรับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสังคมและบริบทที่แตกต่างกันได้ รู้ว่าเมื่อใดควรใช้ภาษาทางการหรือไม่เป็นทางการ รวมถึงสามารถปรับระดับเสียงในการสนทนาให้เหมาะสมกับผู้ที่กำลังสนทนาด้วย

3. ความสามารถด้านการสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการเชื่อมโยงระหว่างประโยค ใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้ถูกต้อง และสามารถเข้าใจและใช้รูปลักษณะของภาษาในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

4. ความสามารถทางด้านกลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic Competence or Strategic Competence) คือความสามารถที่ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงในการสื่อความหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในรูปแบบของการใช้คำพูด (Verbal) และการไม่ใช้คำพูด (Non-verbal)

Lotti Baker and Janet Orr (2014, อ้างถึงใน สถาบันภาษาอังกฤษกระทรวงศึกษาธิการ, 2558, น.39-41) ได้เสนอแนวคิดของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาวิทยากรแกนนำและกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมถึงการนำไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนเพื่อขยายผลให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ทั่วประเทศ สรุปจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของนักวิชาการหลากหลายท่านว่า “การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนมากกว่าการใช้ระเบียบวิธีเฉพาะเจาะจง” ซึ่งหมายความว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถใช้วิธีการและเทคนิคที่หลากหลาย ทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังการสอนภาษาแนวนี้คือภาษามีหน้าที่หลักในการสื่อสาร และนักเรียนจะเรียนรู้ภาษาผ่านการมีส่วนร่วมในการสื่อสารในสถานการณ์จริง ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในแนวนี้ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ส่วนไวยากรณ์ ยังคงมีความสำคัญ แต่จุดเด่นอยู่ที่การสอนไวยากรณ์ในบริบทของการสื่อสารที่มีความหมาย แทนที่จะสอนไวยากรณ์แยกออกมาต่างหาก

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า แนวคิดของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่ใช่แค่การสอนไวยากรณ์และคำศัพท์เท่านั้น แต่เน้นการประยุกต์ใช้ทักษะทางภาษาในสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามบริบทที่แตกต่างกันได้ นอกจากนี้ยังเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่รวมถึงการใช้ทักษะทางสังคมและวัฒนธรรมในการสื่อสารอย่างเหมาะสมด้วย ดังนั้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นการที่มีความหลากหลายในวิธีการและเทคนิคที่ใช้ โดยใช้ทฤษฎีที่ศึกษาและงานวิจัยในด้านนี้เป็นฐาน ซึ่งช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

2.2.4 ลักษณะสำคัญของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537, น. 110-111) ได้ระบุลักษณะสำคัญของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ข้อ ดังนี้

1. ผู้เรียนต้องเข้าใจว่ากำลังเรียนรู้อะไรและเพื่ออะไร ผู้สอนต้องชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษามีความหมายและประโยชน์ต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเมื่อเรียนแล้วสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง เช่น หากเรียนทักษะการอ่าน ผู้เรียนจะสามารถอ่านคำแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์บางอย่างได้ หรือหากเรียนทักษะการพูดผู้เรียนจะสามารถถามทางไปยังสถานที่ที่ต้องการได้

2. การสอนภาษาแบบแยกเป็นส่วน ๆ นั้น ไม่ได้ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารดีเท่ากับการสอนแบบบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาสื่อสารต้องอาศัยหลายทักษะรวมกัน และบางครั้งต้องใช้กริยาท่าทางประกอบ ดังนั้น ผู้เรียนควรฝึกการใช้ภาษาในชีวิตจริงตั้งแต่เริ่มต้น โดยการฝึกใช้ภาษาแบบบูรณาการ

3. ควรให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันมากที่สุด เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไปเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ ซึ่งทำให้กิจกรรมนี้มีความหมายและใกล้เคียงกับการสื่อสารในชีวิตจริง นอกจากนี้ ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาท

และสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่าผู้เรียนต้องเรียนรู้ความหมายของสำนวนภาษาหลากหลายรูปแบบด้วยเช่นกัน

4. ผู้เรียนควรฝึกการใช้ภาษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดี นอกจากกิจกรรมการใช้ภาษาที่กล่าวมาแล้ว ผู้เรียนยังควรมีโอกาสทำกิจกรรมหลากหลายรูปแบบให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นอกเหนือจากกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป กิจกรรมอื่น ๆ เช่น งานคู่ หรืองานกลุ่ม เกม การแก้ปัญหา และการแสดงบทบาทสมมติ ก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง

5. ผู้เรียนไม่ควรกลัวการใช้ภาษาผิดพลาด ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญกับการใช้ภาษามากกว่าวิธีการใช้ภาษา ด้วยเหตุนี้ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะข้อผิดพลาดที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือข้อผิดพลาดที่เกิดซ้ำบ่อย ๆ มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเป็นอันดับแรก แม้ว่าภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สามารถสื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษาก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, น. 24) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีดังนี้

1. การสอนต้องคำนึงถึงความหมายและบริบทเสมอ

2. กระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามสื่อสาร โดยการเรียนภาษาจะได้ผลดีที่สุดเมื่อผู้เรียนพยายามสร้างความเข้าใจผ่านการเจรจาต่อรองและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

3. ลำดับการสอนขึ้นอยู่กับเนื้อหา หน้าที่ของภาษา หรือเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ

4. เมื่อเห็นว่าเหมาะสม ผู้สอนสามารถใช้ภาษาแม่ในการแปลได้

5. กิจกรรมการเรียนรู้ควรเปลี่ยนแปลงไปตามความชอบและความต้องการของผู้เรียน

6. เป้าหมายของการสอนคือความสามารถในการสื่อสาร หมายถึงการใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง โดย "ความถูกต้อง" หมายถึงการใช้ภาษาในบริบทที่เหมาะสม

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, น. 132) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่เปลี่ยนแปลงแนวคิดการสอนภาษา โดยไม่เน้นเฉพาะความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับการนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารอย่างแท้จริงด้วย โดยมีลักษณะ ดังนี้

1. มุ่งเน้นการใช้ภาษาได้จริง มากกว่าการสอนวิธีการใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์ โดยให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา มากกว่าความถูกต้องแม่นยำ แต่ไม่ได้หมายความว่าวิธีการนี้จะละเลยการสอนหลักไวยากรณ์ เมื่อผู้เรียนใช้ภาษาผิด ครูจะเข้าไปแก้ไขในเวลาที่เหมาะสม โดยเน้นแก้ไขเฉพาะสิ่งที่สำคัญและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นบ่อยเท่านั้น

2. มุ่งเน้นการสอนทั้ง 4 ทักษะแบบบูรณาการ (Integrated Skill) โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาสำหรับการสื่อสารได้

3. มุ่งเน้นให้นักเรียนมีบทบาทหลักในการฝึกภาษา โดยครูเป็นผู้ริเริ่มกิจกรรมและช่วยให้นักเรียนฝึกภาษาในระหว่างการทำกิจกรรมกันเอง ทั้งในลักษณะกิจกรรมกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และกิจกรรมคู่ นอกจากนี้ ครูยังทำหน้าที่เป็นผู้ร่วมสื่อสาร (Co-Communicator) ในบางสถานการณ์เพื่อเป็นตัวอย่างในการฝึกภาษาให้แก่นักเรียน

4. มุ่งเน้นการสอนหน้าที่ทางภาษามากกว่ารูปแบบทางภาษา เนื่องจากมีหลายรูปแบบที่สามารถทำหน้าที่เดียวกันได้ การสอนที่มุ่งเน้นหน้าที่ของภาษาช่วยให้นักเรียนเข้าใจความประสงค์ในการสื่อสารของตนเอง

5. ลักษณะกิจกรรมการเรียนการสอนในวิธีนี้ทุกกิจกรรมต้องมุ่งเน้นการสื่อสาร เช่น การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมติ การแก้ปัญหา กิจกรรมเหล่านี้ต้องเลียนแบบการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด

องอาจ นามวงศ์ (2554, น. 1) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีพื้นฐานจากแนวคิดว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เป้าหมายของการสอนคือการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้และตีความภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเมื่อปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม ความสามารถนี้หมายถึงการรู้ว่าเมื่อไหร่ควรพูดอย่างไรกับใคร เมื่อใดที่ไหน และควรใช้คำพูดในลักษณะใด การสอนภาษานี้เน้นกระบวนการคิดของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ เพื่อสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดี โดยเริ่มต้นจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน และการเขียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจว่าสิ่งที่เรียนมีประโยชน์และสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยการสอนภาษาแบบบูรณาการที่รวมหลายทักษะเข้าด้วยกันจะมีประสิทธิภาพมากกว่าการสอนแยกเป็นส่วน ๆ ในการเรียนการสอนผู้เรียนต้องมีบทบาทหลักในการฝึกภาษา โดยครูเป็นผู้ริเริ่มกิจกรรมและสนับสนุนการฝึกภาษาในระหว่างการทำกิจกรรม ลักษณะการสอนดังกล่าวเป็นการสอนภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีพื้นฐานจากแนวคิดว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เป้าหมายของการสอนคือพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเมื่อปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม ความสามารถนี้หมายถึงการรู้ว่าเมื่อไหร่ควรพูด และควรใช้คำพูดในลักษณะใด เน้นกระบวนการคิดของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ เพื่อสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2.2.5 ขั้นตอนของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กระทรวงศึกษาธิการ (2559, น. 1-2) กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย โดยยังคงรักษาความเป็นไทยไว้ นโยบายนี้ให้ความสำคัญกับการสร้างมาตรฐานสำหรับเด็กไทย และมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในด้านความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะต่าง ๆ ดังนั้น การค้นหาเทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนตามจุดเน้นจึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานตามนโยบายบรรลุเป้าหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) มีจุดประสงค์เพื่อทบทวนความรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว เพื่อเตรียมความพร้อมและกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้บทเรียนใหม่ ผู้สอนต้องเตรียมเนื้อหาที่เชื่อมโยงกับสาระสำคัญของบทเรียน เมื่อเห็นว่าผู้เรียนมีความพร้อม สนุกสนาน และกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ จึงเริ่มสอนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมในขั้นนี้ยังสามารถปรับใช้ได้หลายรูปแบบอีกด้วย

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษากับผู้เรียน โดยการแนะนำศัพท์ใหม่และเนื้อหาใหม่ให้เข้าใจทั้งในด้านรูปแบบและความหมาย พร้อมกับกิจกรรมที่เหมาะสม ผู้สอนต้องเป็นแหล่งข้อมูลทางภาษาที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่างที่ดี พยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบที่ถูกต้อง (Accuracy)

3. ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนรู้จากขั้นนำเสนอเนื้อหา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว (Fluency) การฝึกฝนอาจดำเนินการทั้งชั้นเรียน เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ในช่วงนี้เป็นโอกาสที่ผู้สอนจะแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของผู้เรียน โดยการแก้ไขข้อผิดพลาดควรทำหลังการฝึกเพื่อไม่ให้ผู้เรียนสูญเสียความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียนได้

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนนำคำหรือประโยคที่ได้ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างความคล่องแคล่ว (Fluency) และเพิ่มความสนุกสนาน ขั้นนี้เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรม ส่วนผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น หากผู้เรียนทำผิดพลาดในการใช้ภาษา ผู้สอนไม่ควรขัดจังหวะทันที แต่ควรปล่อยให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจและมั่นใจในการใช้ภาษา

5. ขั้นสรุป (Warp up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมง มีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว เช่น การนำเสนอรายงานกลุ่ม การทำแบบฝึกหัด สรุปความรู้ หรือการเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่ได้เรียนมา

ภุชงค์ มัชฌิโม (2559, น. 56-57), อัมราภรณ์ หนูยอด และณัฐกร หิรัญโท (2560, น. 64) กล่าวว่า ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการสอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up/Lead in) ให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและอยากรู้อยากเรียน เนื้อหาจะเชื่อมโยงไปสู่สาระสำคัญของบทนั้น ๆ เมื่อครูเห็นว่าผู้เรียนมีความพร้อมและสนใจอยากเรียนแล้ว ก็เริ่มเรียนเนื้อหาต่อไป กิจกรรมที่กำหนดไว้ในขั้นนี้ เช่น เล่นบทบาทสมมุติ และปริศนาคำทาย

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและเกิดความสนุกสนาน เป็นขั้นที่เน้นผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรม ครูคอยให้ความช่วยเหลือ กิจกรรมที่กำหนดไว้มีหลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทำแบบฝึกและการนำเสนอผลงาน

3. ขั้นฝึก (Practice) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้ว ให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้ถูกต้อง ขณะเดียวกันก็เน้นเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องแคล่ว การฝึกอาจจะฝึกทั้งชั้น เป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรือรายบุคคล ในขั้นนี้ ครูมีโอกาสที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียน ซึ่งควรจะทำหลังการฝึกเพื่อไม่ให้ลดความมั่นใจในการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว กิจกรรมในคู่มือครูและแผนการจัดการเรียนรู้มีทั้งแบบที่ครูแก้ไขข้อผิดพลาด และแบบที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกฝนอย่างอิสระตามแนวทาง Learning by Doing

4. ขั้นการใช้ภาษา (Production) ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มีการนำเสนอศัพท์ใหม่ เนื้อหาใหม่ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย ครูเป็นผู้ให้ความรู้ทางภาษาที่ถูกต้อง และเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องในการออกเสียง

5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมที่เสนอแนะไว้อาจจะเป็นการนำเสนอรายงานของกลุ่ม ทำแบบฝึกหัดเพื่อสรุปความรู้ หรือเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่เรียนมาแล้ว

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ขั้นตอนของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้านภาษาได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยขั้นตอนของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นได้ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up/Lead in) มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความพร้อมและกระตุ้นความอยากรู้อยากเรียนในการเรียนรู้บทเรียนใหม่ และเนื้อหาจะเชื่อมโยงกับสาระสำคัญของบทเรียนนั้น ๆ 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนนำคำหรือประโยคที่ได้ฝึกมาแล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อเสริมสร้างความคล่องแคล่วและความสนุกสนาน 3) ขั้นฝึก (Practice) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วเพื่อให้ใช้ภาษาได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว

ครูมีโอกาสที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียน ซึ่งควรจะทำหลังการฝึกเพื่อไม่ให้ลดความมั่นใจในการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว 4) ขั้นการใช้ภาษา (Production) ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่างในการออกเสียง โดยการนำเสนอศัพท์ใหม่และเนื้อหาใหม่ให้เข้าใจทั้งรูปแบบและความหมาย และ 5) ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นขั้นสุดท้ายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสรุปสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว กิจกรรมที่เสนอแนะไว้ เช่น การเล่นเกมเพื่อทดสอบสิ่งที่ได้เรียนมา

2.2.6 ประโยชน์ของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อตัวผู้เรียนในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, น. 132) กล่าวว่า ประโยชน์ของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีดังต่อไปนี้

1. เป็นวิธีการสอนที่ตรงกับเป้าหมายของการเรียนภาษา โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

2. เน้นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ทำให้มีโอกาสในการฝึกฝนการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกการใช้ความคิดและความกล้าในการใช้ภาษา ส่งผลให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษามากขึ้น

3. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งในรูปแบบคู่และกลุ่ม ทำให้รู้จักการช่วยเหลือกัน มีวินัย และรับผิดชอบต่อหน้าที่

พรสวรรค์ สีป้อ (2550, น. 26) กล่าวว่า ประโยชน์ของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาครบทุกด้าน

2. ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาที่เหมาะสมในสถานการณ์จริง

3. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

4. เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลักและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น เนื่องจากต้องสนทนาและโต้ตอบกันตลอดเวลาทั้งในรูปแบบคู่และกลุ่ม

สันทนา สุธาดารัตน์ (2557, น. 72) กล่าวว่า ประโยชน์ของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา เนื่องจากได้ฝึกฝนการใช้ภาษาที่สอดคล้องและตรงกับการใช้จริง

2. สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีในห้องเรียน โดยมีกิจกรรมและสื่อที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือทำจริง

3. คำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล

4. ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากสามารถทราบผลการประเมินการเรียนของตนเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีประโยชน์หลายด้านที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมกับเป้าหมายการเรียนภาษาในชีวิตจริง ประการแรก คือเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งผลให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การใช้ภาษาที่แท้จริง ประการที่สอง คือผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาครบทุกด้าน และได้เรียนรู้การใช้ภาษาที่ถูกต้องตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เน้นความสำคัญของผู้เรียนเป็นหลัก ส่งเสริมการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนผ่านการสนทนาและการทำงานร่วมกันทั้งในรูปแบบคู่และกลุ่ม ประการสุดท้าย คือช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาให้กับผู้เรียน เนื่องจากได้ฝึกฝนการใช้ภาษาที่ตรงกับการใช้จริงในชีวิตประจำวัน บรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนก็เต็มไปด้วยกิจกรรมและสื่อที่หลากหลาย ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนานและน่าสนใจ ทั้งยังคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น เนื่องจากสามารถเห็นผลการประเมินการเรียนของตนเอง

2.3 แผนการจัดการเรียนรู้

2.3.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการเรียนรู้ ดังนั้นจึงมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2544, น. 1) ได้ให้ความหมายของ แผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนที่ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการในการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการสร้างเนื้อหาการเรียนการสอน การเลือกวิธีการสอนและกิจกรรมที่เหมาะสม รวมถึงการวัดและประเมินผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นไปที่จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาที่จะสอน

วิธีการสอนและกิจกรรมที่ใช้ในการสอน และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีส่วนสำคัญประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา วิธีการจัดกิจกรรม สื่อการสอน และการวัดและการประเมินผล

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2547, น. 297) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเอกสารที่ระบุขั้นตอนและวิธีการในการสอนเพื่อให้เนื้อหาการเรียนรู้และกิจกรรมที่จัดขึ้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนที่ครูจัดทำขึ้นจากคู่มือครูหรือแนวการสอนของกรมวิชาการทำให้ครูผู้สอนทราบว่าจะสอนเนื้อหาใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไรและวัดประเมินผลโดยวิธีใด

กรมวิชาการ (2546, น. 1) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้คือกระบวนการที่นำเอาเนื้อหาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะสอนตลอดภาคเรียนหรือปีการศึกษามาวางแผนเพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์การสอน และการวัดประเมินผลที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร โดยคำนึงถึงสภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียน เช่นวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนและสอดคล้องกับสถานการณ์จริงในท้องถิ่น

เอกรินทร์ สี่มหาศาล (2545, น. 409) แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเอกสารหลักที่ควรพัฒนาจากหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสามารถบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ หน่วยการเรียนรู้นั้นจึงเป็นเหมือนโครงร่างที่บอกถึงประสบการณ์การเรียนรู้ตามหัวข้อของกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการวัดผลที่เชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน เรียกได้ว่าเป็นแผนการเรียนการสอนที่แสดงถึงขั้นตอนการสอนตามบทเรียนและประสบการณ์การเรียนรู้ตลอดช่วงเวลาการเรียน เช่น รายวันหรือรายสัปดาห์ และเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นอย่างมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเหมาะสม

จากความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเอกสารที่ระบุขั้นตอนและวิธีการในการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยการสร้างเนื้อหาการเรียนการสอน การเลือกวิธีการสอนและกิจกรรมที่เหมาะสม รวมถึงการวัดและประเมินผลในการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นไปที่จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาที่จะสอน วิธีการสอนและกิจกรรมที่ใช้ในการสอน และการวัดและการประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนที่ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการในการสอนและเรียน โดยครูจะใช้ข้อมูลและแนวทางจากคู่มือครูหรือแผนการสอนที่เตรียมไว้จากกรมวิชาการ ในการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และเน้นการสร้างประสบการณ์การเรียนที่มีคุณค่าและเหมาะสมสำหรับผู้เรียน แผนการจัดการเรียนรู้นี้เปรียบเสมือนแผนการเดินทางในการสอน ซึ่งช่วยให้ครูและนักเรียนมีทิศทางในการเรียนรู้ที่ชัดเจนและมีเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ต้องเรียงองค์ประกอบแต่ละส่วนให้มีความชัดเจนสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติการสอนจริงได้ ซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้ (มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2538, น. 31)

1. สาระสำคัญคือหัวข้อหลักหรือความคิดรวบยอดในเนื้อหาที่จะใช้ในการเขียนแผนการสอนโดยไม่ระบุรายละเอียดย่อย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้ หมายถึง เป้าหมายที่ได้มาจากคำอธิบายของเนื้อหาหรือจุดประสงค์ย่อยในคู่มือ โดยจะต้องระบุเป็นแผนการสอนที่ครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน คือ ความรู้ทักษะ เจตคติ ค่านิยมและการจัดการ

3. เนื้อหา คือการนำเสนอเนื้อหาสาระที่จะนำมาจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เฉพาะส่วนที่จัดการเรียนการสอน โดยระบุรายละเอียดปลีกย่อยของเนื้อหาเพียงพอแต่ไม่ระบุละเอียดทุกอย่าง และถ้าไม่ได้เขียนเนื้อหาไว้จะต้องมีใบความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ที่แนบท้ายมาในแผนการสอน

4. กิจกรรมการเรียนการสอนคือส่วนที่สำคัญในการนำผู้เรียนไปสู่การบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยควรคำนึงถึงการอธิบายกิจกรรมในแผนการสอนแต่ละครั้งอย่างชัดเจนเพื่อให้เสริมสร้างความเข้าใจในการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

4.1 ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

4.2 เน้นกระบวนการเพื่อให้เด็กเก่งทำงานเป็นและนิสัยดีด้วย

4.3 เน้นให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง

4.4 ให้นักเรียนได้ร่วมคิดมากกว่าครูสั่ง

4.5 การจัดกิจกรรมควรเน้นการพัฒนาผู้เรียน

4.6 กิจกรรมที่ปฏิบัติควรเน้นการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่น

4.7 กิจกรรมต้องสอดคล้องกับกิจกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

5. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง เครื่องมือหรือสื่อวัสดุต่าง ๆ ที่จะช่วยสนับสนุนในกระบวนการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ เข้าใจเนื้อหาได้อย่างรวดเร็วเป็นสิ่งที่เร้าความสนใจของผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เช่น วัสดุอุปกรณ์ แผนภาพ แผนภูมิ บัตรคำ หนังสือเรียน เป็นต้น

6. การวัดผลประเมินผล หมายถึง การตรวจสอบการเรียนการสอนว่าผู้เรียนได้ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ ดังนั้นการวัดผลประเมินผลจะต้องให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ การเขียนต้องเน้นให้ชัดว่าในแต่ละจุดประสงค์จะต้องวัดผลประเมินผลด้วยวิธีการใด เช่น การสังเกต การตอบคำถามหรือการให้ทำแบบฝึกหัด เป็นต้น

7. กิจกรรมเสนอแนะ หมายถึงการเสนอแนะวิธีการสอนหรือแนวทางเพิ่มเติมที่จำเป็นต่อการบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้

8. บันทึกของผู้สอน หมายถึง การบันทึกข้อมูลของครูผู้สอนที่มีต่อความพึงพอใจในการใช้แผนการสอนในแต่ละครั้ง เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนในครั้งต่อไปหรือช่วยในการซ่อมเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีปัญหา

9. ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หมายถึงการบันทึกความคิดเห็น ข้อเสนอแนะหรือข้อบกพร่องเพื่อเสนอแนวทางปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จากองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ บันทึกของผู้สอน และความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการเรียงลำดับและระบุรายละเอียดของแต่ละส่วนอย่างชัดเจนในแผนการสอนเพื่อให้การสอนและการเรียนเป็นไปอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ การจัดการเรียนการสอนที่มีการเขียนแผนนี้ควรจะสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับความต้องการและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน โดยการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้นี้เป็นการสร้างแผนที่ชัดเจนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในการสอนและการเรียนที่สูงขึ้น

2.3.3 รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, น. 38-64) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้อย่างชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญ
2. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างชัดเจนเพื่อส่งผลต่อการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมาย
3. การระบุสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน
4. การกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน
5. ความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยน
6. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงที่ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่ และเข้ากับสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ปัจจุบันของผู้เรียน
7. มีความชัดเจนและสื่อความหมายได้ตรงกัน มีการเขียนอย่างเข้าใจง่ายและสื่อความหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียนแผนการเรียนรู้
8. มีการบูรณาการเนื้อหาการเรียนรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน
9. เชื่อมโยงความรู้อย่างต่อเนื่องโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงและการเรียนรู้ในอนาคต

จากรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นสรุปได้ว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้อย่างชัดเจน เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และจะมีผลต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมถึงการระบุสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ และวิธีการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน เพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนตามสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ปัจจุบันของผู้เรียน และเพื่อสร้างความเชื่อมโยงความรู้อย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิมมาเข้ากับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงและการเรียนรู้ในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพและยังช่วยให้แผนการเรียนรู้มีความชัดเจนและสื่อความหมายได้อย่างตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียนและผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และมีการบูรณาการเนื้อหาการเรียนรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกันอย่างเหมาะสม

2.3.4 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญเนื่องจากช่วยให้เกิดการวางแผน วิธีการสอนและการเรียนที่มีความหมายและเหมาะสมมากขึ้น เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้นั้นรวมเอาเนื้อหาสาระ และเป้าหมายการเรียนรู้จากหลักสูตร รวมถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น นวัตกรรมในการวัดและประเมินผล สภาพปัญหาของโรงเรียน ความสนใจ ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้นี้ได้รับความสำคัญจากผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน เนื่องจากช่วยให้การสอนและการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเต็มไปด้วยความหมายในทุกระดับของการศึกษา ซึ่งมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

สุพล วังสินธุ์ (2536, น. 6) ได้กล่าวว่า กุญแจที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นมีดังนี้

1. ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีการสอนและการเรียนที่มีคุณภาพ โดยผสมผสานความรู้และจิตวิทยาทางการศึกษาเข้าด้วยกัน

2. สร้างคู่มือการสอนที่ทันสมัยขึ้นให้กับครู ทำให้ครูมั่นใจและมีความสามารถในการสอนตามเป้าหมาย

3. ส่งเสริมให้ครูมีการใฝ่ศึกษาและเรียนรู้ตลอดเวลา เพื่อเพิ่มความเข้าใจในหลักสูตร และการวัดและประเมินผล

4. เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนหรือร่วมงาน

5. เป็นหลักฐานที่ถูกต้องและมีประโยชน์สำหรับการศึกษา

6. เป็นผลงานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญและความชำนาญในการจัดการเรียนรู้ของผู้จัดทำ

ทวีศักดิ์ ไชยมาโย (2537, น. 4 - 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีโอกาสในการเรียนรู้เกี่ยวกับหลักสูตร แนวการสอน การจัดทำจัดหาสื่อการสอน การวัดและประเมินผลอย่างละเอียดทุกด้านของการสอนและการเรียน

2. ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีการสอนและการเรียนที่มีความหมายมากขึ้น โดยการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่รวมเนื้อหา และวัตถุประสงค์จากหลักสูตรการเรียนรู้กับหลักจิตวิทยาการศึกษาหรือนวัตกรรมการเรียนใหม่ ๆ รวมถึงการคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอน เช่น สภาพปัญหา ความสนใจ ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และทรัพยากรในท้องถิ่น โดยการใช้วิธีการเชิงระบบเพื่อให้การสอนและการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ช่วยให้ครูสร้างคู่มือการสอนขึ้นเองล่วงหน้า เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามแนวคิดและจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ที่ครอบคลุมและเป็นไปตามเวลาและสถานการณ์จริงในการเรียนการสอน นั่นคือการสอนที่ครอบคลุมทุกด้านและเป็นไปตามเวลา ทำให้ครูมั่นใจในการสอนมากขึ้น

4. ช่วยให้การประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ช่วยให้ครูสามารถทำการวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนเพื่อแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ และระบุจุดเด่นที่ควรส่งเสริมต่อไป ทั้งยังช่วยให้ครูเห็นภาพการทำงานของตนเองได้ชัดเจนขึ้น

5. ครูที่สอนสามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้มาใช้เป็นแหล่งข้อมูลที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ เพื่อให้สามารถให้คำแนะนำแก่บุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมวิชาการ ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหาร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

6. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าใจกระบวนการต่าง ๆ ในการสอนของครูได้อย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมานิเทศติดตามและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. หากครูต้องมีธุระที่ไม่สามารถสอนด้วยตนเองได้ แผนการจัดการเรียนรู้จะเป็นเครื่องมือที่ดีในการนำมาใช้เป็นคู่มือแก่ผู้ที่มาสอนแทนได้เป็นอย่างดี

8. เป็นการพัฒนาวิชาชีพของครูที่สำคัญซึ่งแสดงให้เห็นว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝนอย่างมีความเชี่ยวชาญ โดยมีเครื่องมือและเอกสารที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ

9. เป็นผลงานทางวิชาการที่ชัดเจนที่สามารถบ่งบอกถึงความเชี่ยวชาญพิเศษหรือความชำนาญของผู้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในอนาคตและสามารถเสนอเพื่อเพิ่มระดับการปฏิบัติงานในระดับที่สูงขึ้น

จากความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นสรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูได้รับการพัฒนาทักษะและความรู้ในด้านหลักสูตร แนวการสอน การจัดทำและจัดหาสื่อการสอน และการประเมินผลของการเรียนรู้ โดยการสร้างแผนการเรียนรู้ที่มีความหมาย และสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามหลักสูตร การพัฒนาคู่มือการสอนเพื่อสนับสนุนการสอนที่มีประสิทธิภาพ และการใช้แผนการเรียนรู้เป็นแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ในการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจกระบวนการการสอนอย่างชัดเจน เพื่อสนับสนุนการนำข้อมูลมานิเทศและประเมินผลอย่างมี

ประสิทธิภาพ และช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการปฏิบัติงานสอนอย่างมีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น การพัฒนานี้เป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ในระดับท้องถิ่นและสถาบันการศึกษาทั่วไป และยังเป็นการสร้างพลังงานที่จะส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในอนาคตด้วยการศึกษาที่มีคุณภาพสูงขึ้นอีกด้วย

2.3.5 หลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

พุฒินาท ปัตถานัง (2560, น. 62-64) ได้กล่าวถึงหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนอยู่ 10 ขั้นตอนด้วยกัน ดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ เช่น ใช้หมวดวิชาหรือบูรณาการตามความเหมาะสม

2. กำหนดหน่วยการสอนโดยแบ่งเนื้อหาเป็นหน่วยการสอนประมาณเนื้อหาวิชาต่อสัปดาห์หรือการสอนหน่วยละครั้ง

3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนต้องถามตัวเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ประสบการณ์อะไรแก่นักเรียน แล้วกำหนดหัวข้อเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอนย่อย

4. กำหนดหลักการและความคิดรวบยอด ที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้องกับหน่วยและหัวข้อเรื่อง โดยสรุปรวมแนวความคิดและหลักการสำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการสอนให้สอดคล้องกัน

5. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนบรรลุผลตามหัวเรื่อง

6. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งเป็นแนวทางการเลือกและการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ

7. กำหนดแบบประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมตามจุดประสงค์หรือไม่

8. เลือกและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ วิธีการและอุปกรณ์ที่ครูใช้เป็นสื่อการสอนทั้งสิ้นเมื่อเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละหัวข้อเรื่องแล้วจัดไว้เป็นรูปเล่ม เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

9. หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นการประกันว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้น

10. ใช้แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือหลักโดยตรวจสอบและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอโดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของแต่ละบทเรียน จิตวิทยาการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน และการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน โดยแยกเป็นข้อย่อยดังนี้

10.1 คำนึงถึงความมุ่งหมายของแต่ละบทเรียน และใช้จุดมุ่งหมายเป็นแนวทางในการดำเนินการสอน

10.2 คำนึงถึงจิตวิทยาพัฒนาการและจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กเพื่อช่วยให้การสอนเป็นไปตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

10.3 คำนึงถึงวิธีที่จะเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในทุกด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน เจตคติที่ดีและทักษะที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

10.4 คำนึงถึงการให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงแหล่งวิทยาการที่จะนำมาใช้ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดหาสื่อ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

จากหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จะประกอบไปด้วยขั้นตอนต่าง ๆ เช่น หมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ ยกตัวอย่างเช่นการทดลองและการเรียนรู้ปฏิบัติ หน่วยการสอน หัวเรื่องและหัวข้อเรื่อง หลักการและความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนการสอน แบบประเมินผล แผนการจัดการเรียนรู้ ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ การสอนดังกล่าวจะเป็นประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพในการสร้างทักษะและการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยใช้แผนการเรียนการสอนเป็นเครื่องมือหลักในการประกันประสิทธิภาพและคุณภาพของการสอนและการเรียนการสอนทั้งหมด

2.4 ประสิทธิภาพ

2.4.1 ความหมายของประสิทธิภาพ

ดวงมาลา จาริชานนท์ (2551, น. 8) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ผ่านสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน หมายถึงวิธีการอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ที่ได้นั้น มาจากการคำนวณ E_1 (เป็นตัวเลขแรก) และ E_2 (เป็นตัวเลขหลัง) ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ร้อยมากเท่าไหร่ก็จะแสดงให้เห็นถึงความมีประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้นั้น การใช้เกณฑ์นี้เป็นวิธีในการประเมินว่าสื่อการเรียนการสอนมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไร

วิมล เหล่าเคน (2552, น. 6) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึงคุณภาพและประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนหรือนวัตกรรมที่ถูกนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งมีผลทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้เทคนิคและสื่อที่เหมาะสม

เพื่อสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ โดยการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้และส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพสูงขึ้นในองค์กรหรือสถานศึกษา

บุญชม ศรีสะอาด (2546, น.153-156) ได้ให้ความสำคัญของการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่วนใหญ่มักใช้เกณฑ์ 80/80 เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพและประสิทธิภาพของสิ่งที่พัฒนาขึ้น เมื่อครูทำการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนหรือวิธีการสอน หรือนวัตกรรมที่จำเป็นในการทดลองใช้ การหาประสิทธิภาพนั้นมักจะใช้วิธีการ 2 แนวทางต่อไปนี้

แนวทางที่ 1 การพิจารณาจากผู้เรียนจำนวนมาก (ร้อยละ 80) ที่สามารถบรรลุผลลัพธ์ในระดับสูง (ร้อยละ 80) โดยใช้นวัตกรรมสั้น ๆ เช่นชุดการสอน 1 ชุดที่ใช้สอน 1 ชั่วโมง ซึ่งเกณฑ์ 80/80 หมายถึงมีผู้เรียนไม่ต่ำกว่า 80% ที่มีผลลัพธ์การเรียนรู้ได้ไม่ต่ำกว่า 80% ของคะแนนเต็มที่เป็นไปได้

แนวทางที่ 2 การพิจารณาจากผลระหว่างดำเนินการและผลสิ้นสุดของการดำเนินการที่อยู่ในระดับสูง (เช่น ร้อยละ 80) โดยใช้การสอนหลายครั้งและมีเนื้อหาสาระมาก เช่น การมีบทเรียนมากกว่า 1 บท และการมีการวัดผลระหว่างการเรียนหลายครั้ง โดยเกณฑ์ 80/80 มีความหมาย ดังนี้

80 ตัวแรกเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เกิดจากการนำคะแนนที่สอบได้ระหว่างเรียนมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลังเป็น ประสิทธิภาพของผลโดยรวม (E2) ประสิทธิภาพจึงเป็นร้อยละของค่าเฉลี่ยเมื่อเทียบกับคะแนนเต็มซึ่งต้องมีค่าสูงจึงจะมีประสิทธิภาพได้ในกรณีใช้ร้อยละ 80

80 ตัวหลังซึ่งเป็นประสิทธิภาพของผลโดยรวมเกิดจากการนำคะแนนจากการวัดโดยรวมเมื่อสิ้นสุดการสอนหรือการทดลองมาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

จากความหมายของประสิทธิภาพข้างต้นสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ เป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนและเป็นนวัตกรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ซึ่งผู้วิจัยนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ประสิทธิภาพเป็นการเรียนรู้ผ่านสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน การอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการคำนวณผลลัพธ์จาก E_1 และ E_2 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ ในการประเมินนี้มักใช้เกณฑ์ 80/80 โดยมีวิธีการ 2 แนวทาง คือ 1) การพิจารณาจากผู้เรียนจำนวนมากที่สามารถบรรลุผลลัพธ์ในระดับสูง และ 2) การพิจารณาจากผลระหว่างดำเนินการและผลสิ้นสุดการดำเนินการ โดยการใช้เทคนิคและสื่อที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ผลลัพธ์ที่ได้จากการหาประสิทธิภาพนี้จะช่วยให้มั่นใจในคุณภาพและประสิทธิภาพของการเรียนการสอนและการใช้เทคโนโลยีในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพในองค์กรหรือสถานศึกษา

2.4.2 การหาประสิทธิภาพ

การหาประสิทธิภาพเป็นการนำสื่อไปทดลองใช้ ได้มีนักการศึกษากล่าวไว้ ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 44 - 51) ได้กล่าวถึงวิธีการหาประสิทธิภาพของสื่อที่สร้างขึ้น 2 วิธี ดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) ในกระบวนการนี้เป็นการใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการประเมินคุณค่าของการเรียนการสอน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณาค่าประสิทธิภาพ การประเมินจะมุ่งเน้นที่เนื้อหาและความสามารถในการนำไปใช้งาน ผลลัพธ์จะใช้เพื่อหาค่าประสิทธิภาพในอนาคต

2. การหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายของนักเรียน การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หรือบทเรียนสำเร็จรูป เป็นต้น การประเมินประสิทธิภาพจะมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดลอง เช่น การใช้วิธีนี้จะนำไปหาค่าประสิทธิภาพด้วยเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนและแสดงผลเป็นตัวเลข 2 ตัว เช่น E_1/E_2 = 75/75, E_1/E_2 = 80/80, E_1/E_2 =90/90 เป็นต้น

การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1, E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจโดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80 , 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติควรตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 70/70 หรือ 75/75 เป็นต้น E_1 และ E_2 ใช้สูตรดังนี้ ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เกณฑ์ 80/80 (ปิยะธิดา ปัญญา, 2562, น. 53) ดังนี้

การหาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \qquad (2\text{-}1)$$

การหาประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100 \qquad (2\text{-}2)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ

E_2 แทน ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์

$\sum X$ แทน คะแนนกิจกรรมกลุ่มร่วมมือและแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนของนักเรียนแต่ละคน

$\sum F$ แทน คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรืองาน

B แทน คะแนนเต็มของผลการสอบหลังเรียน

จากการหาประสิทธิภาพข้างต้นสรุปได้ว่า วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผลใช้ความรู้และเหตุผลในการประเมินการเรียนการสอน ผู้เชี่ยวชาญประเมินโดยให้ความสำคัญกับเนื้อหาและการนำไปใช้ วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ทดลอง การใช้สื่อกับกลุ่มเป้าหมายและวัดผลด้วยเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัด หรือการเรียนและแสดงผลเป็นตัวเลข ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของผู้สอน โดยทั่วไปเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมีเกณฑ์สูงและเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติจะมีเกณฑ์ที่ต่ำกว่า

2.5 ดัชนีประสิทธิผล

2.5.1 ความหมายของดัชนีประสิทธิผล

ดวงมาลา จาริชานนท์ (2551, น. 14) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผลหมายถึงตัวเลขหรือตัวชี้วัดที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้สื่อการเรียนการสอนในการวัดและเปรียบเทียบคะแนนหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนกับคะแนนหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบหลังการเรียน ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยวัดผลความคืบหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 1) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผลหมายถึงตัวเลขที่แสดงความคืบหน้าในการเรียนของนักเรียนโดยการเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนการเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการเรียน ซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยในการประเมินและวัดผลความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างประเมินได้และเป็นประโยชน์

วิมล เหล่าเคน (2552, น. 6) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผลหมายถึงตัวชี้วัดที่นำมาวัดความก้าวหน้าหรือความสำเร็จในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยปกติจะใช้คะแนนหรือตัวเลขเพื่อบ่งบอกถึงระดับความเรียนรู้ ความคืบหน้า หรือความสามารถในการทำภารกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน หรือการประเมินผลหลังจบบทเรียน เป็นต้น

บุญชม ศรีสะอาด (2546, น. 157-179) อธิบายถึงความหมายของค่าดัชนีประสิทธิผล ว่าเป็นการวัดและการหาความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนหลังจากได้รับการศึกษาตามสื่อเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นเพื่อการเรียนรู้ หากต้องการให้สื่อหรือนวัตกรรมนี้มีประสิทธิผล ค่าเชื่อมั่นที่ยอมรับในทางสถิติคือ .05 หรือมากกว่า ซึ่งหมายความว่าเมื่อต้องการทราบว่าสื่อการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมี

ประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด เราควรนำสื่อที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะเหมาะสม จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาความเป็นประโยชน์และความสามารถในการให้ผลลัพธ์ที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือ การหาประสิทธิผลของสื่อนิยมวิเคราะห์และแปรผล 2 วิธี ดังนี้

วิธีที่ 1 ในการพิจารณาผลของการพัฒนาเป็นการเปรียบเทียบระหว่างจุดเริ่มต้นกับจุดสิ้นสุด โดยใช้เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น การใช้การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อวัดระดับความรู้ก่อนการเรียนและการทดสอบหลังเรียน (Post-test) เพื่อวัดระดับความรู้หลังการเรียนเสร็จ การเปรียบเทียบผลการทดสอบทั้งสองนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มได้คือการพิจารณาแบบบุคคลและการพิจารณาแบบกลุ่ม

วิธีที่ 2 จากการหาดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) กรณีรายบุคคลตามแนวคิดของฮอฟแลนด์ (Hofland) จะให้สารสนเทศที่ชัดเจน โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{หลังเรียน} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนเรียน}}$$

โดยทั่วไปการหาดัชนีประสิทธิผลมักหาโดยใช้คะแนนของกลุ่มซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน X คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

จากความหมายของดัชนีประสิทธิผลข้างต้นสรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึงตัวเลขหรือตัวชี้วัดที่แสดงความคืบหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยใช้สื่อการเรียนการสอนในการวัดและเปรียบเทียบคะแนนหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนกับคะแนนหรือผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบหลังการเรียน เป็นวิธีที่ช่วยวัดผลความคืบหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

2.5.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

สำหรับการหาค่าดัชนีประสิทธิผล มีผู้วิจัยได้กล่าวถึงไว้ ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2544, น. 1-3) กล่าวว่า การหาค่าดัชนีประสิทธิผลคือกระบวนการที่ใช้เพื่อประเมินความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ คะแนนทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียนหรือการทดสอบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการดำเนินการในทางปฏิบัติซึ่งมักเน้นไปที่ความแตกต่างที่มีความหมายจริง ๆ มากกว่าความแตกต่างทางสถิติ อย่างไรก็ตามในบางครั้งการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะอาจไม่เพียงพอ เช่นเมื่อนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ใน

การทดลอง กลุ่มที่ 1 ที่ทดสอบก่อนการเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 18% และหลังการเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 67% และกลุ่มที่ 2 ที่ทดสอบก่อนการเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 27% และหลังการเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 74% การวิเคราะห์ทางสถิติพบว่าคะแนนทดสอบก่อนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังการเรียนระหว่างกลุ่มทั้งสอง พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากมีคะแนนพื้นฐานที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคะแนนทดสอบหลังการเรียนที่สูงสุดได้ในการทดลองทั้งสองกรณี ดัชนีประสิทธิผลมีรูปแบบในการหาค่าดังนี้

$$E.I = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน-ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{\text{(จำนวนนักเรียน x คะแนนเต็ม) -ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

หรือ

$$E.I = \frac{P_2 - P_1}{\text{Total-}\ P_1}$$

จำนวนเศษของ E.I. จะเป็นเศษที่ได้จากการวัดระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (P_1) และการทดสอบหลังเรียน (P_2) ซึ่งคะแนนทั้ง 2 ประเภทนี้จะแสดงถึงค่าร้อยละของคะแนนรวมสูงสุดที่ทำได้ (100 %) ตัวหารของดัชนีคือความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P_1) และคะแนนสูงสุดที่นักเรียนสามารถทำได้

ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินผลสื่อโดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งเป็นตัววัดค่าว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดค่าเจตคติความตั้งใจของผู้เรียน นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงให้เป็นร้อยละ หาค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ จากนั้นนำนักเรียนเข้ารับการทดสอบเสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียน นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีประสิทธิผลโดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนนหลังเรียน ได้เท่าไรนำมาหารด้วยค่าที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนจะสามารถทำได้ลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียนโดยทำให้อยู่ในรูปร้อยละ จากการคำนวณพบว่า ดัชนีประสิทธิผลจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากค่าทดสอบก่อนเรียนเป็น 0 และการทดสอบหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลงคือได้คะแนนเท่าเดิม

จากการหาค่าดัชนีประสิทธิผลข้างต้นสรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลเป็นวิธีการที่ใช้เพื่อวัดและประเมินผลของสื่อหรือนวัตกรรมที่ใช้ในการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นการหาประสิทธิผลว่าผู้เรียนมีการเรียนรู้และพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากใช้สื่อหรือนวัตกรรมนั้น ๆ ในกระบวนการเรียนการสอน ดัชนีประสิทธิผลช่วยให้ผู้สอนหรือผู้วิจัยสามารถวัดความก้าวหน้าหรือการพัฒนาที่เกิดขึ้นในผู้เรียนได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีความถูกต้อง

2.6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

2.6.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วันนิดา เทียนเจษฎา (2556, น. 59) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณสมบัติและความสามารถของบุคคลที่เติบโตและพัฒนา โดยมีผลมาจากกระบวนการเรียนรู้และการฝึกอบรม ซึ่งส่งผลต่อความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึก และค่านิยมต่าง ๆ

รุจิรา สระคา (2550, น. 38) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับเนื้อหาและทักษะต่างๆ ของแต่ละวิชาที่นักเรียนได้รับจากการศึกษาที่ผ่านมาแล้ว เป็นความสามารถในการเข้าถึงความรู้และพัฒนาทักษะการเรียน โดยอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่งและแสดงออกมาในรูปแบบของความสำเร็จที่สามารถสังเกตและวัดได้โดยใช้เครื่องมือทางจิตวิทยาหรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

ศศิธร เวียงวะลัย (2556, น. 242) ได้สรุปความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือความสามารถของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ที่เกิดจากประสบการณ์ในกระบวนการการสอนของครู โดยครูต้องศึกษาวิธีการวัดและประเมินผล พร้อมทั้งสร้างเครื่องมือในการวัดผล ซึ่งการจัดการเรียนรู้จะมีการวัดผลด้วยการทดสอบและประเมินผลด้วยวิธีต่าง ๆ การวัดผลและการประเมินผลนี้จึงถูกใช้ควบคู่กันไปอย่างแยกจากกันไม่ได้ เพราะตลอดเวลาที่จัดการเรียนการสอนต้องใช้ทั้งการวัดและประเมินผลเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

น้ำผึ้ง ยาฉ่ำ (2550, น. 25) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือผลคะแนนที่สะท้อนถึงการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านทักษะ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้นสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง คุณสมบัติและความสามารถที่นักเรียนพัฒนาขึ้นมาได้จากกระบวนการเรียนรู้และการฝึกอบรม ซึ่งมีผลต่อความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึก และค่านิยมต่าง ๆ ที่นำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังเน้นถึงประสบการณ์ในกระบวนการสอนของครู ซึ่งครูต้องมีการศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลเพื่อสร้างเครื่องมือที่เหมาะสมในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6.2 ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2545, น. 53) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้และความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ ซึ่งเป็นผลจากการเรียนรู้ตามเนื้อหา สาระและจุดประสงค์ของวิชาหรือเนื้อหาที่สอน

วันนิดา เทียนเจษฎา (2556, น. 96) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงแบบทดสอบที่ใช้เพื่อวัดปริมาณความรู้ ความสามารถ และทักษะด้านวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการสอนของครู เพื่อประเมินว่านักเรียนได้รับความรู้และทักษะมากน้อยเพียงใด แบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือที่ครูใช้ในการประเมินความสามารถของนักเรียน

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556, น. 74) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความรู้ ความสามารถ และทักษะที่นักเรียนได้รับจากการเรียนการสอน ซึ่งถูกกำหนดไว้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางแผนไว้อย่างชัดเจน

ชวาล แพรัตกุล (2552, น. 74) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่ใช้ในการวัดความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพทางปัญญาที่นักเรียนได้รับจากการเรียนรู้ในห้องเรียน โดยเครื่องมือนี้จะประเมินความเข้าใจ ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะทางการคิดที่พัฒนาขึ้นจากการสอนของครู เพื่อให้เห็นถึงระดับความสำเร็จและความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน

จากความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้นสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ ความสามารถ และทักษะด้านวิชาการของนักเรียนจากการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินว่านักเรียนได้รับความรู้และทักษะมากน้อยเพียงใด การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครอบคลุมวิชาต่างๆ ที่เรียนและการรายงานผลการสอบจะอ้างอิงคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเป็นคะแนนที่ใช้เปรียบเทียบความสามารถและสถานภาพของบุคคลนั้นกับบุคคลอื่นในกลุ่มเปรียบเทียบ

2.6.3 ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2545, น. 53) กล่าวว่า ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไปการวัดผลสัมฤทธิ์จะครอบคลุมวิชาต่างๆ ที่เรียนและสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่

1. การทดสอบแบบอิงกลุ่ม เป็นแบบทดสอบที่ออกแบบเพื่อวัดให้ครอบคลุมของหลักสูตรตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามระดับความเก่งหรืออ่อนได้อย่างชัดเจนเป็นหัวใจสำคัญของแบบทดสอบประเภทนี้ การรายงานผลการสอบจะอ้างอิงคะแนน

2. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยมีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์เพื่อใช้ในการตัดสินว่าผู้เรียนมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตามจุดประสงค์อย่างแม่นยำถือเป็นหัวใจสำคัญของแบบทดสอบประเภทนี้มาตรฐานซึ่งเป็นคะแนนที่ใช้เปรียบเทียบความสามารถและสถานภาพของบุคคลนั้นกับบุคคลอื่นในกลุ่มเปรียบเทียบ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2535, น. 31-32) กล่าวว่า การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

1. การทดสอบแบบอิงกลุ่ม หรือการวัดผลแบบอิงกลุ่ม เป็นการทดสอบหรือการสอบวัดที่เกิดจากแนวคิดที่ว่าความสามารถของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกัน การทดสอบแบบนี้จะพิจารณาจากบุคคลเป็นหลัก และกลุ่มคะแนนจะมีความหมายก็ต่อเมื่อถูกนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนของผู้อื่นที่ทำข้อสอบฉบับเดียวกัน จุดมุ่งหมายของการทดสอบนี้คือเพื่อกระจายผู้เข้าทดสอบทั้งกลุ่มตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล

2. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ หรือการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ ยึดหลักการเรียนรู้เพื่อความรอบรู้ โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดประสบความสำเร็จในการเรียน แม้ว่าผู้เรียนจะมีความแตกต่างกัน การทดสอบแบบอิงเกณฑ์จะกำหนดเกณฑ์ขึ้นมา แล้วนำผลการสอบของแต่ละบุคคลมาเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยไม่เปรียบเทียบกับผลการสอบของผู้อื่นในกลุ่ม ความสำคัญของการทดสอบนี้อยู่ที่การกำหนดเกณฑ์ที่ชัดเจน จุดมุ่งหมายของการทดสอบแบบอิงเกณฑ์คือการตรวจสอบว่าผู้เรียนคนใดสามารถเรียนได้ถึงเกณฑ์และผู้เรียนคนใดยังเรียนไม่ถึงเกณฑ์ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมต่อไป

จากประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้นสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งออกเป็นสองประเภทหลัก ได้แก่ การทดสอบแบบอิงกลุ่ม ออกแบบให้ครอบคลุมหลักสูตรตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้สอบตามระดับความเก่งหรืออ่อนได้อย่างชัดเจนเป็นหัวใจสำคัญของแบบทดสอบนี้ การรายงานผลการสอบจะอ้างอิงคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเปรียบเทียบความสามารถและสถานภาพของบุคคลกับผู้อื่นในกลุ่มเดียวกัน จุดมุ่งหมายคือการกระจายผู้เข้าทดสอบตามระดับความสามารถของแต่ละบุคคล และแบบทดสอบอิงเกณฑ์ เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยมีคะแนนเกณฑ์เพื่อตัดสินว่าผู้เรียนมีความรู้ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ จุดมุ่งหมายคือการตรวจสอบว่าผู้เรียนสามารถเรียนได้ถึงเกณฑ์หรือไม่ และหากไม่ถึงเกณฑ์ต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม แบบทดสอบทั้งสองประเภทนี้มีบทบาทสำคัญในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยแบบทดสอบอิงเกณฑ์มุ่งเน้นการวัดความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่วนแบบทดสอบอิงกลุ่มเน้นการเปรียบเทียบความสามารถกับผู้อื่นในกลุ่มเดียวกัน

2.6.4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2545, น. 178) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ว่า การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ที่ดีจำเป็นต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบ เพื่อให้แบบทดสอบสามารถวัดผลได้อย่างชัดเจนในแต่ละครั้ง โดยขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในรูปแบบของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยระบุวัตถุประสงค์เป็นข้อให้สอดคล้องกับเนื้อหาทั้งหมด

2. กำหนดโครงเรื่องของเนื้อหาที่จะทดสอบให้ครบถ้วน

3. เตรียมตารางหรือผังของแบบทดสอบเพื่อแสดงน้ำหนักของเนื้อหาในแต่ละส่วนและพฤติกรรมต่าง ๆ โดยต้องมีความสั้นกระชับและชัดเจน

4. สร้างข้อสอบทั้งหมดที่ต้องการจะทดสอบตามน้ำหนักและสัดส่วนที่กำหนดไว้

บุญชม ศรีสะอาด (2545, น. 59-61) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

1. วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหา และจัดทำตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์วิชาหรือหัวข้อที่จะสร้างข้อสอบวัดว่ามีจุดประสงค์การเรียนรู้อะไรบ้าง จากนั้นทำการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาว่ามีโครงสร้างอย่างไร จัดเขียนหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยทั้งหมด และพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาเหล่านั้น จากนั้นจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร ซึ่งตารางนี้มี 2 มิติ คือ ด้านเนื้อหาและด้านสมรรถภาพที่ต้องการวัด แล้วพิจารณาว่าจะออกข้อสอบทั้งหมดกี่ข้อ เขียนจำนวนข้อลงในช่องรวมช่องสุดท้าย จากนั้นพิจารณาหัวเรื่องใดสำคัญมากน้อย และเขียนลำดับความสำคัญลงไปแล้วกำหนดจำนวนข้อที่จะวัดในแต่ละหัวข้อตามลำดับความสำคัญ และกำหนดจำนวนข้อในแต่ละช่อง โดยพิจารณาว่าเรื่องนั้นต้องการให้เกิดสมรรถภาพด้านใดมากน้อยกว่ากัน

2. การกำหนดรูปแบบของข้อคำถามและการศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบ โดยพิจารณาและตัดสินใจเลือกรูปแบบของข้อคำถามที่จะใช้ ศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบเพื่อวัดสมรรถภาพต่าง ๆ รวมถึงหลักการในการเขียนข้อคำถาม และศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการเขียนข้อสอบเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนข้อสอบ

3. การเขียนข้อสอบ โดยใช้ตารางกำหนดลักษณะของข้อสอบที่จัดทำไว้ในขั้นตอนที่ 1 เป็นกรอบแนวทาง ซึ่งจะช่วยให้สามารถออกข้อสอบได้ครอบคลุมทุกหัวข้อเนื้อหาและสมรรถภาพต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ โดยใช้รูปแบบและเทคนิคในการเขียนข้อสอบที่ศึกษาในขั้นตอนที่ 2

4. ตรวจทานข้อสอบ โดยนำข้อสอบที่เขียนในขั้นตอนที่ 3 มาทบทวนอีกครั้งเพื่อพิจารณาความถูกต้องตามหลักวิชา ตรวจสอบว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดเนื้อหาและสมรรถภาพตามตารางกำหนดลักษณะข้อสอบหรือไม่ และพิจารณาว่าภาษาที่ใช้เขียนมีความชัดเจน เข้าใจง่าย และเหมาะสมหรือไม่

หลังจากทบทวนด้วยตนเองแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและด้านเนื้อหาสาระพิจารณาข้อบกพร่อง จากนั้นนำข้อวิจารณ์เหล่านั้นมาปรับปรุงและแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5. พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง โดยนำข้อสอบทั้งหมดมาจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบ พร้อมพิมพ์คำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบไว้ที่ปกอย่างละเอียดและชัดเจน และจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

6. ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพ และปรับปรุง นำข้อสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายกับกลุ่มที่จะสอบจริง ซึ่งได้เรียนเนื้อหาหรือวิชาที่จะสอบแล้วนำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน และทำการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบอิงกลุ่ม คัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพและเข้าเกณฑ์ตามจำนวนที่ต้องการ หากจำนวนข้อที่เข้าเกณฑ์มากเกินไป ให้ตัดข้อที่มีอำนาจจำแนกต่ำสุดออกตามลำดับ จากนั้นนำผลการสอบเฉพาะข้อที่เข้าเกณฑ์มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น

7. พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง นำข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกและระดับความยากง่ายเข้าเกณฑ์ตามที่ต้องการในขั้นตอนที่ 6 มาจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริง โดยจะต้องมีคำชี้แจงวิธีทำอย่างละเอียด การพิมพ์นอกจากจะใช้รูปแบบที่เหมาะสมแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความประณีตและความถูกต้อง โดยต้องตรวจทานอย่างรอบคอบ

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2552, น. 51-53) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรและสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร การสร้างแบบทดสอบควรเริ่มจากการวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อระบุเนื้อหาสาระและพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยตารางวิเคราะห์หลักสูตรจะเป็นกรอบในการออกข้อสอบ ซึ่งจะระบุจำนวนข้อสอบในแต่ละหัวข้อและพฤติกรรมที่ต้องการวัด

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้คือพฤติกรรมที่เป็นผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนตั้งเป้าหมายให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจะกำหนดไว้ล่วงหน้าเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์

3. กำหนดชนิดของข้อสอบและวิธีการสร้างข้อสอบควรเริ่มจากการศึกษาตารางวิเคราะห์หลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้ออกข้อสอบต้องพิจารณาและตัดสินใจเลือกชนิดของข้อสอบที่เหมาะสมกับการวัดผลการเรียนรู้และสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน จากนั้นควรศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบประเภทนั้น เพื่อให้มีความเข้าใจในหลักการและวิธีการเขียนข้อสอบอย่างถูกต้อง

4. การเขียนข้อสอบ ผู้ออกข้อสอบควรลงมือเขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่ระบุไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตร และต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

5. ตรวจทานข้อสอบ ผู้ออกข้อสอบควรทบทวนและตรวจสอบข้อสอบที่เขียนไว้เพื่อให้แน่ใจว่าถูกต้องตามหลักวิชาและสมบูรณ์ตามรายละเอียดที่กำหนดในตารางวิเคราะห์หลักสูตร การตรวจทานนี้ควรทำก่อนที่จะจัดพิมพ์และนำข้อสอบไปใช้

6. จัดพิมพ์ข้อสอบ หลังจากตรวจทานข้อสอบเรียบร้อยแล้ว ให้พิมพ์ข้อสอบทั้งหมดเป็นแบบทดสอบฉบับทดลอง โดยใส่คำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีตอบแบบทดสอบ และจัดรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

7. ทดลองและวิเคราะห์ข้อสอบเป็นกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบก่อนนำไปใช้จริง โดยนำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการสอนจริง แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์และปรับปรุงข้อสอบเพื่อให้มีคุณภาพสูงสุด

8. จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง จากผลการวิเคราะห์ข้อสอบ หากพบว่าข้อสอบบางข้อไม่มีคุณภาพหรือคุณภาพไม่ดีพอ ควรตัดทิ้งหรือปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพ จากนั้นจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับจริงที่จะนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้างต้นสรุปได้ว่า ในการสร้างแบบทดสอบมีขั้นตอนที่จำเป็นต้องปฏิบัติ เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพและสามารถวัดผลการเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำ ได้แก่ 1) การสร้างแบบทดสอบต้องเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยระบุให้ชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหาทั้งหมด 2) การวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร เพื่อระบุเนื้อหาสาระและพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยแสดงถึงความสำคัญของแต่ละหัวข้อและพฤติกรรมที่ต้องการวัด 3) การกำหนดรูปแบบของข้อสอบที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้และวัยของผู้เรียน โดยศึกษาวิธีการเขียนข้อสอบให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ 4) ลงมือเขียนข้อสอบตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์หลักสูตร และต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 5) ทบทวนและตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่าถูกต้องตามหลักวิชาและสมบูรณ์ตามรายละเอียดในตารางวิเคราะห์หลักสูตร 6) พิมพ์ข้อสอบทั้งหมดเป็นแบบทดสอบฉบับทดลอง พร้อมคำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ และจัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม 7) นำข้อสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายกับกลุ่มเป้าหมายจริง แล้วนำผลการสอบมาวิเคราะห์และปรับปรุงข้อสอบให้มีคุณภาพสูงสุด และ 8) จัดทำแบบทดสอบฉบับจริง หากพบว่าข้อสอบบางข้อไม่มีคุณภาพควรตัดทิ้งหรือปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับจริงที่จะนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ขั้นตอนเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการวางแผนอย่างรอบคอบ การวิเคราะห์เนื้อหาอย่างละเอียด และการตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบก่อนนำไปใช้จริง เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพและสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างแท้จริง

2.7 ความพึงพอใจ

2.7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) นั้นได้มีนักวิจัยหลายท่านให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมาย ดังนี้

กาญจนา อรุณสุขรุจี (2546, น. 76) กล่าวว่า ความพึงพอใจของมนุษย์เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เป็นนามธรรม ซึ่งไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ทันที การที่เราจะทราบหรือรับรู้ว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งที่ตอบโจทย์ความต้องการของบุคคลในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการมีสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้นได้

นภารัตน์ เสือจงพรู (2544, น. 54) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือการรับรู้ทางบวกและความสุขที่เกิดขึ้นเมื่อความรู้สึกทางบวกมากกว่าความรู้สึกทางลบ มักเป็นสถานะทางจิตที่ซับซ้อนซึ่งเกิดขึ้นเมื่อมีความสัมพันธ์ระหว่างความสุขและความไม่พอใจที่มีอยู่ในบุคคล

ราชบัณฑิตสถาน (2542, น. 23) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า พึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ การรับรู้ด้วยความสุขและความพอใจ และพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ การมีความพอใจและการชอบใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540, น. 89) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นสภาวะที่ผลิตขึ้นจากความพอใจหรืออารมณ์เป็นบวกที่เกิดขึ้น เมื่อผู้คนมองผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ การสูญเสียหรือขาดทุกข์ใจในระหว่างการคาดหวังและสิ่งที่ได้รับอาจเป็นพื้นฐานของความพึงพอใจหรือความไม่พอใจได้

จากความหมายของความพึงพอใจข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นการแสดงพฤติกรรมที่บอกถึงความพึงใจหรือความสุขในทางบวก อาจไม่ใช่เป็นสิ่งที่เห็นได้ทันที การรับรู้ความพึงพอใจของบุคคลสามารถสังเกตได้จากพฤติกรรมที่ซับซ้อน และต้องมีสิ่งที่ตอบโจทย์ความต้องการของบุคคลในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดความพึงพอใจ การมีสิ่งเร้าจึงเป็นแรงบันดาลใจสำหรับบุคคลในการเกิดความพึงพอใจในงานนั้น ๆ

2.7.2 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

Gilmer (1971, pp. 280-283) สรุปองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจในงาน ไว้ 10 ประการ ได้แก่

1. ลักษณะของงานที่ทำ (Intrinsic aspects of the Job) คุณสมบัติของงานที่เกี่ยวข้องกับความรู้และความสามารถของผู้ปฏิบัติ การทำงานตามความถนัดจะนำไปสู่ความพึงพอใจ

2. การนิเทศงาน (Supervision) บทบาทที่มีความสำคัญในการสร้างความพึงพอใจหรือไม่พอใจในงานได้ การนิเทศที่ไม่ดีอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เกิดการขาดงานและการลาออก

3. ความมั่นคงในงาน (Job Security) ได้แก่ ความมั่นคงในการทำงานและการได้รับการประเมินตามความสามารถของตนที่มีความสำคัญสำหรับความพึงพอใจในงาน

4. เพื่อนร่วมงานและการดำเนินงานภายใน (Company and Management) ได้แก่ ความพึงพอใจต่อเพื่อนร่วมงานและบรรยากาศการทำงานภายในองค์กรที่มีผลต่อความพึงพอใจในงาน พบว่าผู้ที่มีอายุมากจะมีความต้องการเกี่ยวกับเรื่องนี้สูงกว่าผู้ที่มีอายุน้อย

5. สภาพการทำงาน (Working Condition) ได้แก่ สภาพแวดล้อมในการทำงาน เช่น แสงสว่าง เสียง อากาศ ที่มีผลต่อความพึงพอใจของบุคลากรภายในสถานที่การทำงาน

6. ค่าจ้าง (Wages) การได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมมีผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน ค่าจ้างมีความสำคัญต่อผู้ที่ปฏิบัติงานในสำนักงานหรือหน่วยงานรัฐบาล

7. ความก้าวหน้าในการทำงาน (Advancement) เช่น การได้เลื่อนตำแหน่งที่สูงขึ้น การได้รับสิ่งตอบแทนจากความสามารถในการทำงาน โอกาสในการพัฒนาและเลื่อนตำแหน่งมีผลต่อความพึงพอใจในงาน

8. ลักษณะทางสังคม (Social aspect of the Job) เกี่ยวข้องความสัมพันธ์กับผู้อื่นในที่ทำงานและการได้รับการยอมรับมีผลต่อความพึงพอใจในงาน

9. การติดต่อสื่อสาร (Communication) ได้แก่ การรับ-ส่ง การติดต่อทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานองค์ประกอบนี้มีความสำคัญมากสำหรับผู้ที่มีมีระดับการศึกษาสูง การสื่อสารทั้งภายในและภายนอกองค์กรมีผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน

10. ผลตอบแทนที่ได้จากการทำงาน (Benefits) ได้แก่ สวัสดิการและผลตอบแทนอื่น ๆ ที่ได้รับจากการทำงานมีผลต่อความพึงพอใจ เช่นเงินบำเหน็จตอบแทนเมื่อออกจากงาน การรักษาพยาบาล สวัสดิการ อาหาร ที่อยู่อาศัย วันหยุดพักผ่อนต่าง ๆ เป็นต้น

2.7.3 การวัดความพึงพอใจ

หทัยรัตน์ ประทุมสูตร (2542, น. 14) กล่าวว่า การวัดความพึงพอใจเหมือนกับการวัดความเข้าใจทั่วไปโดยทั่วไปที่ใช้การสอบถามผู้ที่สนใจ แม้ว่าจะมีเครื่องมือการวิจัยที่หลากหลายมาก แต่การวัดความพึงพอใจในทางการศึกษาอาจมีการแยกแยะตามแนวทาง วัดเป็น 2 แนวทางตามความคิดเห็นของ ซาลี นิคค์คริสเทนส์ กล่าวคือ

1. การวัดโดยพิจารณาสภาพทั้งหมดของแต่ละบุคคล เช่น สถานที่ทำงาน สภาพการทำงานที่บ้านและสถานการณ์ทั่วไปในชีวิตประจำวัน การทำแบบสอบถามตามแนวนี้จะให้ข้อมูลที่ครอบคลุมและเป็นรายละเอียดมากขึ้น แต่ก็ทำให้กระบวนการวัดและเปรียบเทียบข้อมูลมีความซับซ้อนมากขึ้นด้วย

2. การวัดโดยการแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของความพึงพอใจ เช่น ส่วนที่เกี่ยวข้องกับงาน การนิเทศงาน และความพึงพอใจต่อผู้บริหาร เป็นต้น การทำแบบสอบถามตามแนวนี้ช่วยให้ง่ายต่อการวัดและเปรียบเทียบข้อมูลมากขึ้น เนื่องจากการแยกแยะชั้นความพึงพอใจจะช่วยลดความซับซ้อนในการวิเคราะห์ข้อมูลลงไปได้

ราชบัณฑิตสถาน (2556, น.588) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “พึง” เป็นคำกริยา แปลว่า “ควร” เช่น พึงพอใจ หมายความว่า พอใจ ชอบใจ ความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพหรือระดับความพึงพอใจซึ่งเป็นผลมาจากการสนใจและทัศนคติที่มีต่องาน

สาโรช ไสยสมบัติ (2534, น.39) การวัดความพึงพอใจหมายถึงการตระหนักถึงความพึงพอใจหรือความสุขของบุคคลซึ่งมักเกิดจากการได้รับสิ่งที่ตนต้องการหรือคาดหวัง ถ้าได้รับสิ่งที่ตนต้องการเหล่านั้น ก็จะรู้สึกพึงพอใจ แต่ถ้าไม่ได้รับสิ่งที่ต้องการ ก็จะรู้สึกไม่พึงพอใจ ความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บริการจะขึ้นอยู่กับลักษณะของการให้บริการขององค์กร รวมถึงระดับความรู้สึกของผู้ใช้บริการในแต่ละด้านของชีวิตประจำวันของพวกเขาด้วย ดังนั้นการวัดความพึงพอใจในการใช้บริการอาจจะกระทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่ได้รับความนิยมในการวัดความพึงพอใจและใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยการขอความร่วมมือจากกลุ่มผู้ใช้บริการในการตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น ลักษณะการให้บริการ สถานที่ให้บริการ และบุคลากรที่ให้บริการ

2. การสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ใช้ในการสอบถามผู้ใช้บริการเพื่อทราบระดับความพึงพอใจ โดยจะต้องมีเทคนิคและความชำนาญพิเศษในการสัมภาษณ์ที่จะจูงใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริงเพื่อเปิดเผยความเป็นจริงของผู้ใช้บริการ

3. การสังเกตเป็นวิธีการที่ใช้ในการระบุระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ โดยการสังเกตพฤติกรรมของพวกเขาก่อนมารับบริการ ขณะใช้บริการ และหลังการใช้บริการ เช่น การสังเกตท่าทาง การพูด สีหน้า และความถี่ของการมาใช้บริการ ผู้วัดจะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้อย่างถูกต้อง

จากการวัดความพึงพอใจข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจเป็นการวัดความเข้าใจทั่วไปโดยใช้การสอบถามผู้ที่สนใจ มีวิธีการหลายแบบ เช่น การใช้แบบสอบถาม, การสัมภาษณ์, และการสังเกตพฤติกรรมของผู้ใช้บริการก่อนและหลังการใช้บริการ เพื่อระบุระดับความพึงพอใจของพวกเขาอย่างถูกต้อง แนวทางวัดนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 แนวทางตามความคิดเห็นของนักวิจัย โดยมอบหมายให้ผู้ใช้บริการแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกของตนต่อบริการที่ได้รับการวัดความพึงพอใจที่มีต่อการใช้บริการจะขึ้นอยู่กับลักษณะของการให้บริการขององค์กร รวมถึงระดับความรู้สึกของผู้ใช้บริการในแต่ละด้านของชีวิตประจำวันของพวกเขาด้วย

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

กรกช ฉวีวรรณชล (2565, น. 103-104) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีทักษะการฟังหลังได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีทักษะการพูด หลังได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.69) โดยรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นวิธีการที่เหมาะสำหรับนำมาใช้ในการศึกษาในรายวิชาภาษาจีน ($\overline{X}$ = 4.89) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาในรายวิชาภาษาจีนได้ดีขึ้น ($\overline{X}$ = 4.86) และการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ($\overline{X}$ = 4.82) ตามลำดับ

วราพรรณ จิตรัมย์ (2559, น. 93) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.34/76.32 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT มีค่าเท่ากับ 0.5824 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางพัฒนาการการเรียนรู้เท่ากับ 0.5824 หรือคิดเป็นร้อยละ 58.24 และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูด

ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการเรียน โดยรวมอยู่ในระดับ มาก

เกวลิน หวังมุทิตากุล (2565, น. 106) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (FLIPPED CLASSROOM) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (FLIPPED CLASSROOM) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้าน (FLIPPED CLASSROOM) พบว่า ภาพรวมคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.52, SD = 0.50)

ณภัทร นรชาญ (2565, น. 109) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ LINGUA FRANCA CORE ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.47 คะแนน หรือร้อยละ 78.23 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.95 คะแนน หรือร้อยละ 77.50 และ 4) ทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออกเสียงภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัชปภา โพธิ์พุ่ม, พระปรัชญา ชยวุฑฺโฒ (ถิ่นแถว) และทองพูล ขุนคำ (2562, น. 110) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมควรจัดให้สัมพันธ์กับความต้องการในชีวิตจริงของผู้เรียน มีการคำถามและคำตอบ กิจกรรมให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเอง บทสนทนาตามสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน หรืออาจจะมีเกมให้เล่น มีการโต้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นด้าน

เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรมีเนื้อหาที่เน้นความสำคัญอยู่ที่ความคิดรวบยอดของความหมายและไวยากรณ์ รวมถึงหน้าที่ในการสื่อความหมาย หัวข้อทั่วไป หัวข้อเฉพาะ และฉากหรือสถานการณ์ของการใช้ภาษาและวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการพัฒนาทักษะการสื่อสาร เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา ให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้อง การทำกิจกรรมเพื่อการฝึกฝนใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด 2) ชุดฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 79.96 /78.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 3) ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT หลังพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 4) ความพึงพอใจต่อการฝึกทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์โดยใช้กระบวนการของทฤษฎี CLT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เยาวพร ศรีระษา (2561, น. 111) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้ชุดสื่อประสมที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนจำนวน 4 ชุด ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.15/78.80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลการศึกษาทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารประกอบชุดสื่อประสมด้านไวยากรณ์/ความถูกต้อง ด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ และด้านความคล่องแคล่วพบว่า อยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์ประเมิน และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (μ= 4.06) และ (σ=0.5)

พีรวัฒน์ วิเชียรนิตย์ (2566, น. 260) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แนวการสอนแบบ CLT ร่วมกับแอพพลิเคชั่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แนวการสอนแบบ CLT ร่วมกับแอพพลิเคชั่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.00/80.93 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวการสอนแบบ CLT ร่วมกับแอพพลิเคชั่นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แนวการสอนแบบ CLT ร่วมกับแอพพลิเคชั่นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.63, S.D.= 0.48)

นิธิพงษ์ โยธชัย และพชร อุตมะพันธุ์ (2567, น. 562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้

วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 78.25/76.50 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสามารถทางการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ฉัฐญา ละม้ายแข (2566, น. 562) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยวิธีการสอนแบบ CLT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยใช้วิธีการสอนแบบ CLT ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 2) ความก้าวหน้าทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และ 3) เจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงครามที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

ชไมพร ชาญวิจิตร และดนิตา ดวงวิไล (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร(CLT) ที่มีผลต่อความสามารถด้านการฟัง การพูด และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.82/77.75 2) ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เท่ากับ 0.5459 คิดเป็นร้อยละ 54.59 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในระดับสูง 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสามารถทางการฟังหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร้อยละ 70 มีความสามารถทางพูดภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 75 โดยรวมคิดเป็นร้อยละ 78.88 5) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English in Daily Lifeด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.29, S.D. = 0.07) 6) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง English

in Daily Life ด้วยวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.30, S.D. = 0.05)

ภัชรรัตน์ โพธิ์มาตย์ (2566, น. 167) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบวัดมาตรฐานความสามารถทางภาษา (Cefr) โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ (พุทธอุทยาน) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามกรอบวัดมาตรฐานความสามารถทางภาษา (Cefr) ระดับ A1 ขั้นเริ่มต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มี 12 มาตรฐานและแนวการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 2) ขั้นนำเสนอ 3) ขั้นฝึก 4) ขั้นการใช้ภาษา และ 5) ขั้นสรุป ผลการพัฒนารูปแบบการสอน มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) กรอบแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) สาระการเรียนรู้ 5) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ และ 6) การวัดและประเมินผล มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับมากที่สุด ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามรูปแบบการสอนปกติและเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนตามรูปแบบการสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการสอนในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

เศรษฐพัส สุวรรณแสนทวี (2561, น. 334) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT และแบบ TPR ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT มีประสิทธิภาพ 75.33/73.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แต่แผนการจัดการเรียนรู้แบบ TPR มีประสิทธิภาพ 74.81/68.19 คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการเป็นไปตามเกณฑ์แต่ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมแบบ CLT เท่ากับ 0.5196 และแบบ TPR เท่ากับ 0.5079 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 51.96 และร้อยละ 50.79 ตามลำดับ 3) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CLT กับนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ TPR มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CLT กับนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมแบบ TPR มีแรงจูงใจสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสรุปการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT เป็นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือ ทักษะการฟังและการพูด รวมถึงทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ให้สัมพันธ์กันได้ เป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงไม่ว่าในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจึงควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษได้นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Pusuluri Sreehari (2012, p. 87) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความเป็นไปได้และปัญหาของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรี ของวิทยาลัยในรัฐอานธรประเทศ ประเทศอินเดีย โดยมีโครงการฝึกอบรมผู้บรรยายภาษาอังกฤษแห่งรัฐอานธรประเทศ โปรแกรมนี้ได้รับการสนับสนุนร่วมกันและดำเนินการโดยคณะกรรมการการศึกษาระดับวิทยาลัย รัฐบาลของ AP และโครงการพัฒนาความชำนาญด้านการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ จุดมุ่งหมายหลักของโครงการคือการปรับปรุงทักษะการสอนของครูที่สอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในรัฐ โปรแกรมดังกล่าวได้ฝึกอบรมครูให้นำหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มาใช้ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน พยายามที่จะระบุความเป็นไปได้และปัญหาในการนำหลักการและเทคนิคของ CLT ไปใช้ในวิทยาลัยเหล่านี้ ผลการวิจัยระบุว่าครูควรปฏิบัติตามแนวทางการสอนภาษาอังกฤษโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น

Simhachalam Thamarana (2015, p. 90) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภาพรวมที่สำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่าการนำเสนอวิธีการสอนภาษาอังกฤษต่าง ๆ เบื้องต้น มีการกล่าวถึงคำจำกัดความที่โดดเด่นบางประการของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารพร้อมกับที่มา ภูมิหลังทางทฤษฎี และคุณลักษณะเฉพาะที่สำคัญ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เป็นหนึ่งในแนวทางที่ดีที่สุดและเป็นแนวทางล่าสุดในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง นอกจากนี้ยังได้รับความสนใจจากนักภาษาศาสตร์และนักวิจัยจำนวนมาก และยังมีการอธิบายต่ออีกว่าแนวทางนี้ทำให้การเรียนรู้ภาษามีการสื่อสารมากขึ้น โดยอ้างอิงจากนักวิจัยหลายท่านที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางนี้

Kazuyoshi Sato and Robert C. Kleinsasser (2018, p. 494) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจเชิงปฏิบัติของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อรายงานผลการศึกษาที่รวบรวมมุมมองและแนวปฏิบัติของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) โดยครูนิเทศชาวญี่ปุ่นที่ใช้ภาษาที่สอง เมื่อเปรียบเทียบกับการพัฒนาทางทฤษฎีของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารพบว่าไม่ค่อยเป็นที่รู้จักและเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ครูสอนของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและวิธีที่พวกเขานำแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้ในห้องเรียน และยังมีการรายงานอีกว่าครูให้นิยามการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและนำไปปฏิบัติในห้องเรียนโดยใช้แหล่งข้อมูลที่หลากหลายแหล่งที่มา รวมถึงการสัมภาษณ์ การสังเกต และการสำรวจ นอกจากนี้ยังระบุว่าการจัดการกับแนวการสอนภาษา

เพื่อการสื่อสารในห้องเรียนที่สอนภาษาญี่ปุ่นเป็นอย่างไร มีความน่าสนใจหรือไม่โดยครูผู้สอนต้องนำแนวคิดและประสบการณ์ที่ได้จากการสอนต่าง ๆ มา เสริมสร้างแนวคิดในการสอนภาษาต่างประเทศเพื่อสานต่อแนวความคิดที่พัฒนาแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต่อไป

Luis Miguel Dos Santos (2020, p. 104) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการอภิปรายแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน พบว่าการสอนภาษาด้วยทฤษฎีทิศทาง และวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพเป็นหัวข้อสำคัญในสาขาวิชาการสอนในปัจจุบัน การค้นหาวิธีการสอน กลยุทธ์การสอนและการเรียนรู้ที่เหมาะสมนั้นมีประสิทธิภาพมากที่สุด สำหรับสถานการณ์ที่กำหนดเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน ในช่วงหลายปีที่ผ่านมามีทฤษฎีมากมายที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในช่วงเวลานั้น อย่างไรก็ตามเนื่องจากการพัฒนาอย่างรวดเร็วของสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม ทฤษฎีร่วมสมัยจำนวนมากจึงได้รับการพัฒนาและนำไปใช้ในแนวทางและการประยุกต์ที่แตกต่างกัน สำหรับวิจัยนี้เป็นเอกสารทบทวนวรรณกรรมที่อภิปรายแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับวิธีการและกลยุทธ์การสอนการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์คือเพื่อสรุปข้อดี ข้อเสีย และการประยุกต์ของแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารทางประวัติศาสตร์และเอกสารปัจจุบันบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีที่แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) จะเป็นประโยชน์ในสภาพแวดล้อมของห้องเรียนในปัจจุบัน ผลลัพธ์คือการจัดเตรียมภาพรวมที่มีประสิทธิภาพซึ่งนำไปใช้กับครูผู้สอนภาษาเพื่อช่วยในการค้นหา การสร้างกลยุทธ์การสอนและการเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

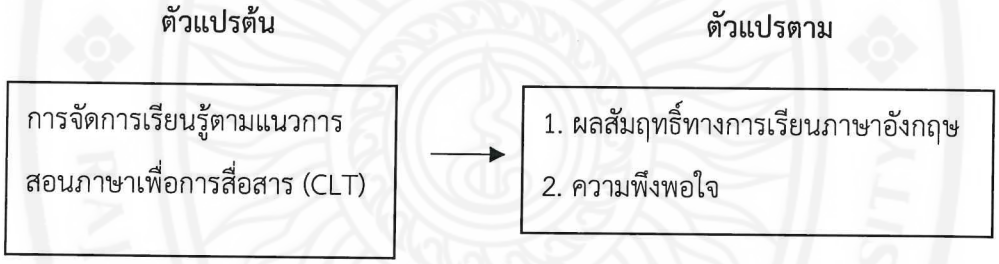
Wafaa Abdullah Alamri (2018, p. 132) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางเลือกที่เป็นไปได้สำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและบริบทการสอน พบว่าการสอนภาษามีหลากหลายวิธี โดยการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางหลักทั่วโลกที่ช่วยให้ผู้เรียนภาษาได้แสดงออกและได้มีมุมมองผ่านกิจกรรมการทำงานร่วมกันที่ดำเนินการระหว่างชั้นเรียน การศึกษาเกี่ยวกับแนวทางนี้ได้กล่าวถึงทั้งข้อดีและข้อจำกัดของแนวทางของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในลักษณะดังกล่าว ซึ่งมีการสอนและเรียนรู้ภาษา มีเป้าหมายเพื่อทำให้ "ความสามารถในการสื่อสาร" เป็นเป้าหมายของการสอนภาษา และพัฒนาขั้นตอนในการสอนทักษะทั้ง 4 ด้าน ซึ่งรวมถึงการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นที่ทราบกันดีว่าแนวทางของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นช่วยให้ผู้เรียนภาษาได้แสดงออกและมีมุมมองผ่านกิจกรรมการทำงานร่วมกันที่ดำเนินการระหว่างชั้นเรียน ซึ่งแนวทางดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในโรงเรียน มหาวิทยาลัย วิทยาลัยและสถาบันภาษาในประเทศส่วนใหญ่ทั่วโลก และสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนในการเรียนรู้โดยการผสมผสานสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมและสื่อประเภทใหม่ๆ ที่มีการโต้ตอบในด้านต่าง ๆ นอกจากนี้แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกำลังกลายเป็นภาษาหลักและมีการใช้ทั่วโลก

ทำให้ผู้เรียนภาษามีความสนใจในการเรียนรู้แนวคิดนี้มากขึ้น สิ่งสำคัญไม่ได้อยู่ที่การทำความเข้าใจโครงสร้างภาษาและการจัดเรียงคำศัพท์ จุดมุ่งหมายหลักของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการทำให้บุคคลมีความสามารถในการสื่อสารนั่นเอง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด จำนวน 13 ห้อง จำนวนนักเรียน 508 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทย-ไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด จำนวนนักเรียน 40 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชนิด ดังนี้

3.2.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ ข้อสอบปรนัย 30 ข้อ

3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) จำนวน 1 ฉบับ 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอน ดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พร้อมทั้งศึกษาหลักการทฤษฎีและแนวคิดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

3.3.1.2 ศึกษาสาระสำคัญ ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3.3.1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารประกอบการสอนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะ

3.3.1.4 วิเคราะห์หลักสูตรเนื้อหาสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.3.1.5 กำหนดรูปแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมเวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง ดังนี้

ตารางที่ 3.1 การกำหนดรูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่/เรื่อง	สาระสำคัญ	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	เวลา/ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Daily routine	การใช้ Present Simple Tense อธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และกิจวัตรในชีวิตประจำวัน และสามารถถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้	มาตรฐาน ได้แก่ (ต 1.1, ต 1.2, ต 1.3, ต 4.1) ตัวชี้วัด ได้แก่ (ต 1.1 ม.4-6/4, ต 1.2 ม.4-6/1, ต 1.3 ม.4-6/1, ต 1.3 ม.4-6/2, ต 4.1 ม.4 - 6/1)	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My career	การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ -s และ -es ในเรื่อง Present simple tense สามารถใช้เล่าเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับการทำงานและอาชีพต่าง ๆ การใช้ -s และ -es ในรูปแบบของคำนาม คำกริยาและการถ่ายทอดเนื้อหาในรูปแบบความเรียงได้	มาตรฐาน ได้แก่ (ต 1.1, ต 1.2, ต 1.3, ต 4.2) ตัวชี้วัด ได้แก่ (ต 1.1 ม.4-6/2, ต 1.1 ม.4-6/4, ต 1.2 ม.4-6/1, ต 1.2 ม.4-6/5, ต 1.3 ม.4-6/1, ต 4.2 ม.4-6/1,)	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง School days	การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ Verb to be ในเรื่องการใช้ชีวิตในโรงเรียน อธิบายในรูปประโยคบอกเล่า ประโยคคำถามและประโยคปฏิเสธได้ถูกต้อง และทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงหลักการใช้ Verb to be ในชีวิตประจำวันได้	มาตรฐาน ได้แก่ (ต 1.1, ต 1.2, ต 1.3, ต 4.1) ตัวชี้วัด ได้แก่ (ต 1.1 ม.4-6/3, ต 1.2 ม.4-6/1, ต 1.2 ม.4-6/3, ต 1.3 ม.4-6/1, ต 4.1 ม.4 - 6/1)	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Festive time	การเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ Verb to do ในเรื่อง การเฉลิมฉลอง ในรูปประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธได้ถูกต้อง และทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงหลักการใช้ Verb to do ในชีวิตประจำวันได้	มาตรฐาน ได้แก่ (ต 1.1, ต 1.2, ต 1.3, ต 4.1) ตัวชี้วัด ได้แก่ (ต 1.1 ม.4-6/3, ต 1.2 ม.4-6/1, ต 1.2 ม.4-6/3, ต 1.3 ม.4-6/1, ต 4.1 ม.4 - 6/1)	2

(ต่อ)

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่/เรื่อง	สาระสำคัญ	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	เวลา/ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Evenings out	การเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน หลักไวยากรณ์และการใช้ Verb to have ได้อย่างถูกต้อง และการเขียนประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม และประโยคปฏิเสธ โดยการใช้หลักไวยากรณ์ในการเล่าเรื่อง Evenings out ได้อย่างถูกต้อง	มาตรฐาน ได้แก่ (ต 1.1, ต 1.2, ต 1.3, ต 2.1) ตัวชี้วัด ได้แก่ (ต 1.1 ม.4-6/2, ต 1.1 ม.4-6/3, ต 1.2 ม.4-6/1, ต 1.2 ม.4-6/3, ต 1.2 ม.4-6/5, ต 1.3 ม.4-6/3, ต 2.1 ม.4-6/1)	2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง หลักการใช้ Adverb of frequency	การมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทสนทนากิจวัตรประจำวันของสมาชิกในครอบครัว สามารถเข้าใจหลักการใช้ Adverb of frequency และสามารถเขียนประโยค อ่านบทสนทนาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว โดยใช้ Adverb of frequency ได้	มาตรฐาน ได้แก่ (ต 1.1, ต 1.2, ต 1.3, ต 2.1, ต 4.2) ตัวชี้วัด ได้แก่ (ต 1.1 ม.4-6/2, ต 1.2 ม.4-6/1, ต 1.2 ม.4-6/4, ต 1.2 ม.4-6/5, ต 1.3 ม.4-6/1, ต 1.3 ม.4-6/3, ต 2.1 ม.4-6/1, ต 4.2 ม.4 - 6/1)	2

3.3.1.6 กำหนดโครงสร้างและเนื้อหาที่จะนำไปใช้สร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญ ดังนี้

1) ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้
2) สาระสำคัญ
3) จุดประสงค์การเรียนรู้
4) สาระการเรียนรู้
5) กระบวนการจัดการเรียนรู้
6) สื่อการเรียนรู้ / แหล่งการเรียนรู้
7) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

3.3.1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบองค์ประกอบโครงสร้าง ความถูกต้องและความเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง

3.3.1.8 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ถูกปรับปรุงแก้ไขแล้ว รวมทั้งแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญได้ทำการตรวจสอบ โดยเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1) นางเพ็ญจิต ทองอ่ำ วุฒิการศึกษา ครุศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา วิชาเอกที่สอน

2) นายชวลิต พาระแพน วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมด้านภาษา

3) นางณัฐพัชร สล้างสิงห์ วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

4) นางสาวเกษศิริน สากระจาย วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ ผู้เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรมและสื่อ

5) นางบุสรินทร์ พาระแพน วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

3.3.1.9 ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพและประเมินความเหมาะสม จากผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.32 การแปลผลดี โดยใช้แบบประเมินตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย ดังนี้

ความเหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน
ความเหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน
ความเหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน
ความเหมาะสมพอใช้ ให้ 2 คะแนน
ความเหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

แปลผลคะแนนตามเกณฑ์แปลผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยสร้างขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาหลักสูตร เนื้อหาวิชาจากคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบและครอบคลุมในเนื้อหา

3.3.2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ ข้อสอบปรนัย 40 ข้อ

3.3.2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อสอบ จากนั้นนำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มาปรับปรุงและแก้ไขต่อไป

3.3.2.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นและถูกปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.2.5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์ในขั้นตอนต่อไป

3.3.2.6 นำแบบทดสอบมาทดลองใช้กับนักเรียน โดยเลือกนักเรียนที่มีระดับความรู้แตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลางและอ่อน เป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด

3.3.2.7 ทำการตรวจสอบแบบทดสอบและให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้

3.3.2.8 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบ จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (P) โดยค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.20-0.63 และค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.50-0.80 อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม จำนวน 30 ข้อ

3.3.2.9 นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.80

3.3.2.10 จัดพิมพ์ข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเพื่อนำไปใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3.3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

3.3.3.1 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

3.3.3.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.3.3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถาม

3.3.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) จำนวน 15 ข้อ ที่ปรับปรุงแล้วไปจัดพิมพ์และนำไปสอบถามกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลอง รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest – Posttest Design) โดยมีรูปแบบการทดลองดังตารางและดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ตารางที่ 3.2 การทดลองเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนกับหลังเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

กลุ่มทดลอง	ทดสอบก่อนเรียน	การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)	ทดสอบหลังเรียน
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7	T_1	X	T_2

จากตารางที่ 4 กำหนดให้

T_1 = การทดสอบก่อนเรียน (Pre - test)

X = การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

T_2 = การทดสอบหลังเรียน (Post - test)

3.4.1 ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผ่านการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพ แล้วนำมาทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วเก็บคะแนนไว้เปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

3.4.2 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจนครบ โดยระหว่างการทดลองมีการทดสอบย่อยและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าคะแนนร้อยละของคะแนนกระบวนการ (E_1)

3.4.3 เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมจนครบตามที่กำหนดแล้วนำแบบทดสอบหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ไปทดสอบและสอบถามกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

3.4.4 นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับของวัตถุประสงค์การวิจัย

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เน้นใช้ทั้งการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ร่วมกับการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากสังเกต สอบถาม สัมภาษณ์เพื่อการสะท้อนผลการจัดกิจกรรม โดยมีลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์หลักของการวิจัย ดังนี้

3.5.1 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนการได้รับการเรียนการสอนโดยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

3.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) โดยใช้สถิติทดสอบสมมุติฐาน t-test (Dependent Samples)

3.5.3 ทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบวัดทักษะชุดเดียวกันกับชุดที่ทำการทดสอบก่อนเรียน นำคะแนนจากแบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มาเปรียบเทียบ โดยนำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.5.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) จำนวน 1 ฉบับ 15 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยวิเคราะห์ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

แปลผลคะแนนตามเกณฑ์แปลผล ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 สถิติพื้นฐาน

3.6.1.1 ร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, น. 106) มีสูตรดังนี้

$$P = \frac{F \times 100}{N} \qquad (3\text{-}1)$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

F แทน ความถี่หรือคะแนนที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนประชากร

3.6.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) (ไพศาล วรคำ, 2565, น. 325) มีสูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X_1 - \overline{X})^2}{n-1}} \quad (3\text{-}2)$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

X แทน ผลรวมของคะแนนที่ได้ของกลุ่มตัวอย่าง

n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.1.3 ค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, น. 106) มีสูตรดังนี้

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{n} \quad (3\text{-}3)$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม

n แทน จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.6.2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Congruence) (ไพศาล วรคำ, 2565, น. 269) มีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \quad (3\text{-}4)$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

R แทน คะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้องในข้อนั้น

ระดับความสอดคล้อง มีดังนี้

+1 คือ สอดคล้อง

0 คือ ไม่แน่ใจ

-1 คือ ไม่สอดคล้อง

เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์หรือข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้

3.6.2.2 การหาความยากง่ายของแบบทดสอบ (ไพศาล วรคำ, 2565, น. 298) มีสูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{n} \tag{3-5}$$

เมื่อ p แทน ดัชนีความยาก

f แทน จำนวนผู้ตอบถูก

n แทน จำนวนผู้เข้าสอบ

ข้อสอบที่มีความยากเหมาะสมจะมีดัชนีความยากอยู่ระหว่าง .20 - .80

3.6.2.3 การหาอำนาจจำแนก มีสูตรดังนี้

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2} \tag{3-6}$$

เมื่อ B แทน ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของข้อสอบ

N_1 แทน จำนวนของคนที่สอบผ่านเกณฑ์

N_2 แทน จำนวนของคนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

U แทน จำนวนของคนที่สอบผ่านเกณฑ์ตอบถูก

L แทน จำนวนของคนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์ตอบถูก

3.6.2.4 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Methods) (ไพศาล วรคำ, 2565, น. 288)

$$\text{KR20} = \left[\frac{k}{k-1}\right]\left[1 - \frac{\sum p_i q_i}{S_t^2}\right] \tag{3-7}$$

เมื่อ KR20 แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงกลุ่ม

k แทน จำนวนข้อสอบ

p_i แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อที่ i

q_i แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในข้อที่ i หรือเท่ากับ 1-p_i

S_t^2 แทน จำนวนผู้เข้าสอบ

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.6.3.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีสูตรดังนี้ ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เกณฑ์ 80/80 (ปิยะธิดา ปัญญา, 2562. น. 53) ดังนี้

การหาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \qquad (3\text{-}8)$$

การหาประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100 \qquad (3\text{-}9)$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ

E_2 แทน ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์

$\sum X$ แทน คะแนนกิจกรรมกลุ่มร่วมมือและแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนของนักเรียนแต่ละคน

$\sum F$ แทน คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดหรืองาน

B แทน คะแนนเต็มของผลการสอบหลังเรียน

3.6.3.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน t-test (Dependent Sample) (ไพศาล วรคำ, 2565, น. 349) มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{d}}{S_d/\sqrt{n}}; \quad df = n - 1 \qquad (3\text{-}10)$$

เมื่อ t แทน สถิติทดสอบที

$\bar{d}$ แทน ผลต่างเฉลี่ยของคู่คะแนน

S_d แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนคู่คะแนน หรือขนาดกลุ่มตัวอย่าง

3.6.3.3 ค่าดัชนีประสิทธิผลของเอกสารประกอบการเรียน (The Effectiveness Index: E.I.) (เผชิญ กิจระการ, 2544, น. 1 - 3) มีสูตรดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนสอบหลังเรียน - ผลรวมของคะแนนสอบก่อนเรียน}}{\text{(จำนวนนักเรียนxคะแนนเต็ม) - ผลรวมของคะแนนสอบก่อนเรียน}} \quad (3\text{-}11)$$

บทที่ 4
ผลการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีการนำเสนอผลการวิจัย ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\overline{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยคะแนน
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนของนักเรียน
n	แทน	จำนวนกลุ่มเป้าหมาย
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์หาคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยการทดสอบค่า t-test (Dependent Samples)

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 การวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

รายการประเมิน	N	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\overline{X}$	S.D.	ประสิทธิภาพ E_1/E_2
ประสิทธิภาพของกระบวนการ	40	90	3025	75.63	2.44	84.03
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์		30	987	24.68	1.59	82.25
E_1/E_2 เท่ากับ 84.03/82.25						

จากตารางที่ 4.1 พบว่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 84.03 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คำนวณผลรวมของคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และค่าดัชนีประสิทธิผล ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จำนวนนักเรียน	ผลรวมของคะแนนแบบทดสอบ		ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)	ร้อยละ
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน		
40	598	987	0.6461	64.61

จากตารางที่ 4.2 พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 0.6461 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางด้านการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 64.61

ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์หาคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ด้วยการทดสอบค่า t-test (Dependent Samples) ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์หาคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

ทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\overline{X}$	S.D.	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	40	30	14.95	1.66	25.11	39	.000*
หลังเรียน			24.68	1.59			

หมายเหตุ. *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) คำนวณโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

ข้อ	รายการ	ผลการวิเคราะห์		ระดับความพึงพอใจ
		$\overline{X}$	S.D.	
1	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์	3.80	0.98	มาก
2	เนื้อหามีความทันสมัยน่าสนใจ	3.85	1.01	มาก
3	เนื้อหาสนุกก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน	3.90	0.94	มาก
4	นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและสร้างความรู้ด้วยตนเอง	3.98	0.88	มาก
5	การจัดการเรียนการสอนมีกิจกรรมที่หลากหลาย	3.93	0.96	มาก
6	นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้มากขึ้นจากการฝึกด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ	4.13	0.75	มาก
7	สื่อการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ	4.03	0.85	มาก
8	นักเรียนพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ	4.08	0.85	มาก
9	นักเรียนมีความพอใจกับคะแนนที่ตนเองทำได้	3.95	0.86	มาก
10	บรรยากาศในการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	3.95	0.89	มาก
11	สถานที่ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมแก่นักเรียน	3.85	0.88	มาก
12	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้น	3.95	0.89	มาก
13	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ ได้	4.25	0.77	มาก
14	นักเรียนชอบเรียนในรายวิชานี้	4.25	0.73	มาก
15	นักเรียนสามารถนำความรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.20	0.75	มาก
รวม		4.01	0.87	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.01, S.D. = 0.87) รายการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือข้อที่ 13 การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆได้ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.77) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\overline{X}$ = 3.80, S.D. = 0.98)

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ผู้วิจัยเสนอขั้นตอนต่อไปนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

5.1.1 ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.03/82.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75

5.1.2 ดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีค่าเท่ากับ 0.6461

5.1.3 นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.01, S.D. = 0.87)

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.03/82.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ (75/75) แสดงให้เห็นว่า คะแนนการทำกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนของแผนการจัดการเรียนรู้ 6 แผน ได้คะแนนเฉลี่ย 84.03 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และยังพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ

สื่อสาร (CLT) ทำให้มีคะแนนสอบหลังเรียนสูง มีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้คะแนนเฉลี่ย 82.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดเช่นเดียวกัน ทั้งนี้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นได้ผ่านการวางแผนตามขั้นตอนที่เป็นระบบตามหลักการและวิธีการจัดการเรียนรู้ ผ่านการประเมินและการปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษานำไปสู่ความถูกต้องและความเหมาะสมของกระบวนการตามที่เสนอไว้ และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนในครั้งนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิพงษ์ โยธชัย และพชร อุตมะพันธุ์ (2567, น. 566) พบว่า ผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 78.25/76.50 และผลงานวิจัยของ ชฎารัตน์ เลิศพรประสพโชค และอภิราดี จันทร์แสง (2565, น. 191) พบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่ส่งเสริมทักษะการฟังคำศัพท์ภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 แผน ประสิทธิภาพเท่ากับ 76.52/79.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.2.2 ค่าดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เท่ากับ 0.6461 หรือร้อยละ 64.61 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 64.61 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะกิจกรรมทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉัฐญา ละม้ายแข (2566) ที่ว่า ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม จังหวัดสมุทรปราการ มีคะแนนความก้าวหน้าคิดเป็นร้อยละ 86.73 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 50 แสดงว่า ผลการใช้วิธีการสอนแบบ CLT สามารถส่งเสริมความก้าวหน้าทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Food and Drink ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้สูงขึ้นได้ และงานวิจัยของ ธัญญธร หมื่นไธสง (2563) ที่ว่า การเปรียบเทียบผลของการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างวิธีการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) และวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการสอนเรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) และการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) แสดงให้เห็นว่าแบบบูรณาการของเมอร์ดอค (MIA) มีดัชนีประสิทธิผล 0.8071 หรือ 81% และการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีดัชนีประสิทธิผล 0.6779 หรือ 68%

5.2.3 นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทาง
ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นกว่าเดิมและยังพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนสูงกว่าการเรียนรู้แบบ
ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณภัทร นรชาญ (2565) ที่ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอัง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และการออก
ภาษาอังกฤษแบบ Lingua Franca Core สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ร
.05 และงานวิจัยของ เกวลิน หวังมุทิตากุล (2565) ที่ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอัง
หน่วยการเรียนรู้ Lifestyles และ Believe it or not! ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับ
จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ร่วมกับการจัดการเรี
แบบห้องเรียนกลับด้าน (FLIPPED CLASSROOM) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำ
ทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อ
(CLT) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.01, S.D. = 0.87) เพราะผู้วิจัยได้สร้างชุดกิจกรรมการเรี
โดยการวิเคราะห์เนื้อหา มีตัวอย่างการใช้ภาษาที่เหมาะสมและจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่าง
ขั้นตอน เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ การจัดการเรียนการสอนมีกิจกรรมที่หลากหล
สื่อการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ นักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น
บรรยากาศของการเรียนนั้นได้เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมที่หลากหลาย จึง
ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ คิดวิเคราะห์และสามารถแก้ปัญหาร่วมกันได้ นักเรียนเกิดการเรี
จากการปฏิบัติและลงมือทำจริง จึงทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในระดับมาก ซึ่งสอดคล้อง
ผลการวิจัยของ เนตรกัญญา พิมพ์สิงห์ (2562, น. 99) พบว่าผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรี
ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับแบบฝึกทักษะผู้วิจั
ศึกษาความพึงพอใจการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และได้ให้นักเรียนต
แบบสอบถามทั้งหมด 10 ข้อ โดยมีคะแนนตั้งแต่มากที่สุดถึงน้อยที่สุดผลการตอบแบบสอบถาม พบ
มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.25, S.D. = 0.58) ซึ่งนักเรี
มีความพึงพอใจต่อการเป็นวิชาชีพที่พัฒนาสู่สังคมโลกได้ และผลการวิจัยของ ปฏิพัทธ์ อุกฤษ (256
น. 87) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อส
ร่วมกับแบบฝึกที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 2.6
S.D. = 0.11)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

5.3.1.1 ในการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ครูผู้สอนควรวางแผน อธิบายถึงหน้าที่ บทบาท และวิธีการศึกษาต่าง ๆ แต่ละขั้นตอนให้เหมาะสมกับกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม เกิดความเข้าใจตรงกัน และนำไปสู่การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมซึ่งกันและกัน

5.3.1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้สำเร็จในครั้งนั้นควรมีการฝึกการทำกิจกรรมซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะในด้านนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น

5.3.1.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีการดำเนินกิจกรรมอย่างเป็นระบบและครูควรสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียนเพื่อให้การจัดกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและราบรื่น

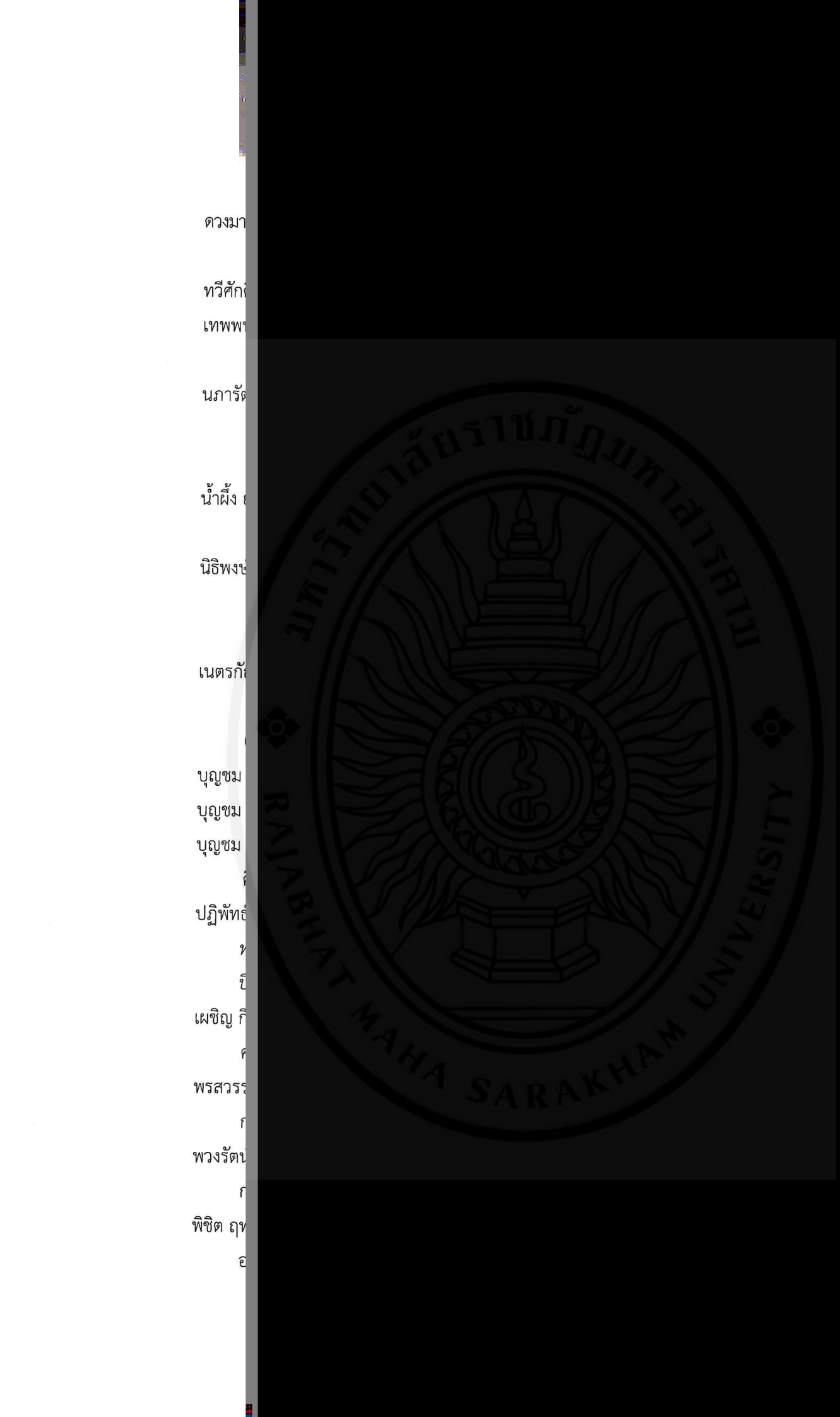
5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรนำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไปใช้กับชั้นเรียนอื่น ๆ ในโรงเรียน

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาทักษะด้านอื่น ๆ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มเป้าหมายให้มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กรกช ฉวีวรรณช
มัธยมศึกษ
เทคนิค ST
กรมวิชาการ กระ
กาญจนา อรุณสุข
การเกษตร
เกวลิน หวังมุทิตา
เพื่อการสื่อ
ที่มีต่อผลส
ปีที่ 3 (วิทย
ฉัฐญา ละม้ายแข. (
โดยวิธีการ
จังหวัดสมุ
ชฎารัตน์ เลิศพรป
ภาษาเพื่อก
วารสารครุ
ชไมพร ชาญวิจิตร
Daily Life
การพูดและ
การวัดผลก
ชวาล แพรัตกุล. (2
ณภัทร นรชาญ (2
LINGUA FR
เสียงภาษาอ
จันทบุรี: มห
ณัชปภา โพธิ์พุ่ม, พ
สื่อสารภาษ
มหาวิทยาลัย

พีรวัฒน์ วิเชียรนิตย์. (2566). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แนวการสอนแบบ CLT ร่วมกับแอพพลิเคชั่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พุฒินาท ปัทถานัง. (2560). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบสะกดคำประกอบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.* (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ไพศาล วรคำ. (2565). *การวิจัยทางการศึกษา.* มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

ภัชรรัตน์ โพธิ์มาตย์. (2566). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามกรอบวัดมาตรฐานความสามารถทางภาษา (Cefr) โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลเมืองอำนาจเจริญ (พุทธอุทยาน). *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 5(4), ตุลาคม-ธันวาคม.

ภุชงค์ มัชฌิโม. (2559). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการสะกดคำประกอบการจัดการเรียนรู้ 2W3P ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* (ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2545). *การวัดและสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์.* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เยาวพร ศรีระษา. (2561). *การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.* กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั้น.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั้น จำกัด.

รุจิรา สระคา. (2550). *การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ที่มีสไตล์การเรียนแตกต่างกัน.* (วิทยานิพนธ์ กศ.ม. หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วราพรรณ จิตรัมย์. (2559). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้เทคนิค CLT.* (วิทยานิพนธ์ ค.ม. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

วันนิดา เทียนเจษฎา. (2556). *ผลการใช้แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องเศษส่วนและทศนิยมโดยใช้การเรียนแบบร่วมมือสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* (วิทยานิพนธ์ ค.ม. หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

วิมล เหล่าเคน. (2552). *ผลการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการสร้างคำตามหลักเกณฑ์ทางภาษาด้วยการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.* (ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2544). *การพัฒนาการเรียนการสอนภาควิชาหลักสูตรและการสอน.* มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2547). *นวัตกรรมทางการเรียนรู้ภาษาไทย.* กรุงเทพฯ: ช้างทอง.

ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). *การจัดการเรียนรู้ (learning management).* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2559). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

เศรษฐพัส สุวรรณแสนทวี. (2559). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CLT และแบบ TPR.* (วิทยานิพนธ์ กศ.ม.). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (CEFR).* กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สันทนา สุธาดารัตน์. (2557). *ทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษ.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). *ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด.* (วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET.* กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).

สำนักงานวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.* กรุงเทพฯ: กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา. (2548). *แนวทางการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อุษาการพิมพ์.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สุพล วังสินธุ์. (2536). การจัดทำแผนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. *สารพัฒนาหลักสูตร,* 12(44): 5-6 ; เมษายน-พฤษภาคม.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีการสอนภาษาอังกฤษ.* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2550). *21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด.* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.

หทัยรัตน์ ประทุมสูตร. (2542). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพยาบาลโรงพยาบาลชุมชนจังหวัดพิษณุโลก.* (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

องอาจ นามวงศ์. (2554). Active 3Ps : บทบาทการจัดการเรียนรู้ที่ครูควรเปลี่ยน. *วารสารศึกษาศาสตร์,* 34: 3-4.

เอกรินทร์ สี่มหาศาล. (2545). *กระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แนวคิดสู่ปฏิบัติ.* กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์.

Brown, H. (1993). *Principles of Language Learning and Teaching.* Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall. Cambridge : Cambridge University Press.

Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics,* (1) : 1-47.

Kazuyoshi, S., & Robert C. K. (2018). Communicative Language Teaching (CLT): Practical Understandings. *The Modern Language Journal*, 83(4),

Luis, M. D. S. (2020). The Discussion of Communicative Language Teaching Approach in Language Classrooms. *Journal of Education and e-Learning Research*, 7(2): 104-109.

Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2014). *Approaches and methods in language teaching.* Cambridge university press.

Savignon, S.J. (1972). *Communicative Competence in An Experiment in Foreign Language Teaching*. Philadelphia : Center for Curriculum Development.

Sreehari, P. (2012). Communicative Language Teaching: Possibilities and Problems. *English Language Teaching*, v5 n12 p87-93 2012. Department of English, Al-Jouf University, Saudi Arabia

Thamarana, S. (2015). A Critical Overview of Communicative Language Teaching. *International Journal of English Language, Literature and Humanities*. Visakhapatnam, Andhra Pradesh India.

Wafaa A. A. (2018). Communicative Language Teaching: Possible Alternative Approaches to CLT and Teaching Contexts. *English Language Teaching*, 11(10).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Tenses	เรื่อง Daily routine
เวลา 2 ชั่วโมง	ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4
ภาคเรียนที่ 2	ปีการศึกษา 2566
ผู้สอน นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา	
สอนวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... ชั่วโมงที่..... เวลา.....	

1. สาระสำคัญ

การใช้ Present Simple Tense อธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และกิจวัตรในชีวิตประจำวัน และสามารถถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยได้

2. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ต 1.1 ม.4-6/3 อธิบายและเขียนประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.2 ม.4-6/1 สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจของสังคม และสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม

ต 1.2 ม.4-6/3 พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอ ตอบรับ และปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม

ต 1.2 ม.4-6/5 พูดและเขียนบรรยายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ อย่างมีเหตุผล

ต 1.3 ม.4-6/1 พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเองประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่าง ๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม

ต 1.3 ม.4-6/2 พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ เรื่องกิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ

ต 4.1 ม.4-6/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ด้านความรู้ (K)

3.1.1 นักเรียนสามารถบอกความหมายของ Present simple tense ได้

3.2 ด้านทักษะ (P)

3.2.1 นักเรียนสามารถเขียนประโยคในกิจวัตรประจำวันได้

3.2.2 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากประโยคคำถาม Present simple tense ได้

3.2.3 นักเรียนสามารถอ่านบทความที่เกี่ยวกับเรื่อง กิจวัตรประจำวัน โดยใช้หลักไวยากรณ์ Present simple tense ได้

3.3 ด้านเจตคติ หรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

3.3.1 นักเรียนมีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงานต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ด้านเนื้อหา

Talking about Present simple tense.

4.2 ด้านความรู้

- ความหมายของ tense
- หลักการใช้ Present simple tense
- โครงสร้าง Present simple tense
- บทความที่เกี่ยวกับเรื่อง กิจวัตรประจำวัน โดยใช้หลักไวยากรณ์ Present simple tense

4.3 สมรรถนะสำคัญผู้เรียน

4.3.1 ความสามารถด้านการสื่อสาร (พูด เขียนและนำเสนอผลงาน)

4.3.2 ความสามารถด้านการคิด

4.3.3 ความสามารถด้านการแก้ปัญหา

5. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up/Lead in)

1. ครูผู้สอนกล่าวทักทายนักเรียนในชั้นเรียนด้วยประโยคการทักทายภาษาอังกฤษ ต่อมาครูผู้สอนเกริ่นนำโดยการพูดถึงการใช้ชีวิตประจำวันของผู้คนทั่วไปและให้นักเรียนในชั้นเรียนยกตัวอย่างสิ่งที่นักเรียนทำหรือปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่ตื่นนอน มาโรงเรียนจนถึงเวลาเข้านอน เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเรียน จากนั้นครูผู้สอนนำรูปภาพประกอบเกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวันมาให้นักเรียนดู เพื่อจะได้ดึงดูดความสนใจของนักเรียนและดึงเข้าสู่เรื่องที่จะสอนต่อไป

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

1. ครูผู้สอนเปิดสื่อเรื่อง Daily routine (กิจวัตรประจำวัน) โดยใช้หลักไวยากรณ์ Present simple tense บนจอ smart TV พร้อมทั้งให้นักเรียนเปิดหนังสือเรียนไปด้วย จากนั้นครูผู้สอนทำการสอนการเขียนโครงสร้างประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธและยกตัวอย่างประโยค Present simple tense บนกระดาน แล้วให้นักเรียนเขียนพร้อมทั้งอ่านประโยคตามโครงสร้าง Present simple tense

2. ครูผู้สอนให้นักเรียนแต่งประโยคตามโครงสร้าง Present simple tense 3 ประโยคที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของตัวนักเรียนเอง จากนั้นครูผู้สอนสุ่มนักเรียนให้ลุกขึ้นอ่านประโยคที่ตนเองแต่งที่หน้าชั้นเรียน

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูผู้สอนพานักเรียนอ่านประโยคที่นักเรียนแต่งตามโครงสร้าง present simple tense เพื่อที่ครูผู้สอนจะได้แก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียน จากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด Exercise 1 - Exercise 3

ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยนำรูปภาพกิจวัตรประจำวัน นำเสนอขึ้นที่จอ Smart TV จากสื่อ Canva และสุ่มให้นักเรียนออกมาเขียนคำศัพท์และประโยคที่พบในรูปภาพจากโครงสร้าง Present simple tense พร้อมแปลความหมายเป็นภาษาไทยบนกระดานที่หน้าชั้นเรียนทีละคน

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียนแล้วบันทึกผลลงในแบบสังเกต
2. ครูให้นักเรียนไปค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับ Present simple tense เพิ่มเติม
3. ครูบันทึกผลลงในแบบบันทึกคะแนน
4. ครูทำการเฉลยแบบฝึกหัดและสรุปเรื่องที่สอนในวันนี้ทั้งหมด

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up/Lead in)

1. ครูผู้สอนกล่าวทักทายนักเรียนในชั้นเรียนด้วยประโยคการทักทายภาษาอังกฤษ ต่อมาครูผู้สอนเกริ่นนำโดยการทบทวนโครงสร้างและประโยคจากเรื่อง Present simple tense จากชั่วโมงเรียนที่ผ่านมา โดยการสุ่มให้นักเรียนตอบและครูผู้สอนนำรูปภาพการใช้ชีวิตในกิจวัตรประจำวันเพื่อทบทวนความรู้เดิมจากคาบเรียนที่แล้ว ตัวอย่างประโยคคำถาม เช่น

Teacher : What does the present simple tense structure consist of?

Student : Subject + V1, s/es

Teacher : What is she doing?

Student : - She wakes up.

- She takes a shower.

- She goes to school by bus.

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)

1. หลังจากนักเรียนทบทวนโครงสร้างและประโยคจากเรื่อง Present simple tense แล้ว ครูผู้สอนสอนเกี่ยวกับเรื่อง Present simple tense เพิ่มเติมคือ การใช้คำเชื่อม (Preposition) การใช้คำสันธาน (Conjunction) และคำกริยาวิเศษณ์บอกความถี่ (Adverb of frequency)

2. ครูผู้สอนนำบัตรรูปภาพกิจวัตรประจำวันเสนอขึ้นที่จอ Smart TV และให้นักเรียนในชั้นเรียนเขียนเรียงความตามรูปภาพที่ครูผู้สอนนำเสนอ โดยใช้โครงสร้าง Present simple tense ให้มีความยาว 10-12 บรรทัด จากนั้นครูผู้สอนสุ่มนักเรียนให้ลุกขึ้นอ่านเรียงความที่ตนเองเขียนที่หน้าชั้นเรียน

ขั้นฝึก (Practice)

1. ครูผู้สอนเขียนตัวอย่างประโยคจากเรียงความของนักเรียนเพิ่มเติมลงบนกระดาน โดยพูดประโยคจากเรียงความของนักเรียนให้ฟัง จากนั้นให้นักเรียนพูดตาม เพื่อฝึกการฟัง-พูด และ เพื่อที่ครูผู้สอนจะได้แก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาของนักเรียน

2. ครูผู้สอนให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาความรู้ด้านภาษาอังกฤษ Exercise 4 - Exercise 6

ขั้นการใช้ภาษา (Production)

1. ครูผู้สอนให้นักเรียนจับคู่กันแล้วออกมาหน้าชั้นเรียน โดยครูผู้สอนนำนักเรียนจัดกิจกรรมเรื่อง Dairy Routine พูดประโยคจากบัตรภาพ จากนั้นครูผู้สอนแจกบัตรภาพให้นักเรียนคู่ละ 6 ภาพ เป็นบัตรภาพกิจวัตรประจำวัน

2. ครูผู้สอนให้นักเรียนแบ่งเป็น A และ B โดย A ชูบัตรภาพให้ B พูดประโยคที่เห็นจากภาพว่าในภาพเป็นกิจวัตรประจำวันที่กำลังทำอะไร โดยให้ A และ B สลับกันตอบประโยคจากภาพ นักเรียนที่ตอบถูกทุกบัตรภาพจะได้คะแนนพิเศษในรายวิชานั้น ๆ

ขั้นสรุป (Wrap up)

1. ครูสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของนักเรียนแล้วบันทึกผลลงในแบบสังเกต
2. ครูให้นักเรียนไปค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับ Present simple tense เพิ่มเติม
3. ครูบันทึกผลลงในแบบบันทึกคะแนน
4. ครูทำการเฉลยแบบฝึกหัดและสรุปเรื่องที่สอนในวันนี้ทั้งหมด

6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

6.1 สื่อ

- สื่อ Canva : Present simple tense
- เอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน
- บัตรภาพกิจวัตรประจำวัน

6.2 แหล่งการเรียนรู้

- ห้องเรียน
- อินเทอร์เน็ต

6.3 ภาระงาน/ชิ้นงาน

- Exercise 1 - Exercise 6

7. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (KPA)

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ (K)	1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของ Present simple tense ได้	- เอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60
ด้านทักษะ (P)	1. นักเรียนสามารถเขียนประโยคในกิจวัตรประจำวันได้ 2. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากประโยคคำถาม Present simple tense ได้	- เอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน - Exercise 1 - Exercise 6 - แบบประเมินทักษะการเขียน	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
	3. นักเรียนสามารถอ่านบทความที่เกี่ยวกับเรื่อง กิจวัตรประจำวัน โดยใช้หลักไวยากรณ์ Present simple tense ได้	- แบบประเมินทักษะการอ่าน	
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	1. นักเรียนมีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงานต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ	- แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์

เครื่องมือและเกณฑ์การประเมินทักษะทางภาษา

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียน

ระดับคะแนน / ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
เขียนถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด	เขียนถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยทั้งหมด	เขียนถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเกือบทั้งหมด	เขียนถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเล็กน้อย	เขียนถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยน้อยมาก
ความสมบูรณ์เรียบร้อยของเนื้อหา	ข้อมูลถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์และเขียนข้อมูลถูกต้องทั้งหมด	ข้อมูลบางส่วนขาดหายและเขียนข้อมูลถูกต้องเกือบทั้งหมด	ข้อมูลบางส่วนไม่ชัดเจนและเขียนข้อมูลถูกต้องเล็กน้อย	ข้อมูลไม่ถูกต้องและเขียนข้อมูลไม่ชัดเจนความถูกต้องน้อยมาก

หมายเหตุ : ผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 60 ขึ้นไป

การประเมิน ( ) ผ่าน ( ) ไม่ผ่าน

MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

เกณฑ์การให้คะแนนการอ่าน

ระดับคะแนน / ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
การอ่านออกเสียง	อ่านออกเสียงประโยคถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงทั้งหมด	มีข้อบกพร่องเล็กน้อยสามารถอ่านออกเสียงถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงได้เกือบทั้งหมด	มีข้อบกพร่องค่อนข้างมาก มีบางส่วนที่ออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง	มีข้อบกพร่องมาก ส่วนใหญ่อ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงและการอ่านประโยคถูกต้องน้อยมาก
การอ่านออกเสียงและการเว้นวรรคตอน	อ่านออกเสียงประโยค และเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องทั้งหมด	อ่านออกเสียงประโยคและเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด	อ่านออกเสียงประโยคและเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องเล็กน้อย	อ่านออกเสียงประโยคและเว้นวรรคตอนได้ถูกต้องน้อยมาก

หมายเหตุ : ผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 60 ขึ้นไป

การประเมิน ( ) ผ่าน ( ) ไม่ผ่าน

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชื่อ-สกุลนักเรียน.....ห้อง.....เลขที่.....

คำชี้แจง : ให้ **ผู้สอน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียนและนอกเวลาเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับคะแนน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1. มีวินัย	1.1 ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัวและโรงเรียน มีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวันมีความรับผิดชอบ			
2. ใฝ่เรียนรู้	2.1 ตั้งใจเรียน			
	2.2 เอาใจใส่ในการเรียน และมีความเพียรพยายามในการเรียน			
	2.3 เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ			
	2.4 ศึกษาค้นคว้า หาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่างๆ แหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม			
	2.5 บันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบบางสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้			
	2.6 แลกเปลี่ยนความรู้ด้วยวิธีการต่างๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน			
3. มุ่งมั่นในการทำงาน	3.1 มีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย			

เกณฑ์การให้คะแนน

พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน
พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

2. ปัญหา/สาเหตุของปัญหา

.....

.....

.....

3. แนวทางแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา)

วันที่.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

1. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....

2. ฝ่ายบริหารวิชาการ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....

3. ผู้อำนวยการโรงเรียน

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

วันที่.....

เอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

Present simple tense

Matthayomsuksa 4

By

Miss Thananya Thammasena

TENSE

Tense คือ รูปของคำกริยาที่แสดงเวลาและลักษณะของเหตุการณ์หรือ การกระทำ แบ่งออกเป็น 3 tense ใหญ่ ซึ่งแสดงเวลาของเหตุการณ์ หรือการกระทำ ได้แก่ Present (ปัจจุบัน), Past (อดีต), Future (อนาคต) และแต่ละ tense ใหญ่นี้ยังแบ่งได้อีกเป็น 4 ประเภทย่อย ซึ่งแสดงลักษณะการเกิดของเหตุการณ์หรือการกระทำ ได้แก่ Simple, Continuous, Perfect, Perfect Continuous โดยแต่ละประเภท มีลักษณะการใช้ที่แตกต่างกันออกไป

Present simple tense

The present simple is a verb tense with two main uses. We use the simple present tense when an action is happening right now, or when it happens regularly (or unceasingly, which is why it's sometimes called present indefinite). Depending on the person, the simple present tense is formed by using the root form or by adding s or es to the end.

Example I *feel* great!

Pauline *loves* pie.

I'm sorry to hear that you're sick.

The other is to talk about habitual actions or occurrences.

Example Pauline *practices* the piano every day.

Ms. Jackson *travels* during the summer.

Hamsters *run* all night.

Present Simple Tense คือ โครงสร้างแบบง่าย ๆ ธรรมดา ที่พูดถึงเหตุการณ์ในปัจจุบัน โดยมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

- ใช้เพื่อพูดถึงความเป็นจริงในชีวิตประจำวัน หรือความเป็นจริงตามธรรมชาติ เช่น

- When the earth moves around itself, it makes both of the Day and Night.

แปล เมื่อโลกหมุนรอบตัวเอง มันทำให้เกิดทั้งกลางวันและกลางคืน

- ใช้เพื่อพูดถึงเหตุการณ์ นิสัย เช่น

- I eat rice every morning. หรือ I have rice every morning.

แปล ฉันกินข้าวทุกเช้า

รูปประโยคของ Present Simple Tense

โครงสร้างประโยคบอกเล่า : Subject + Verb.1 + Object + (คำบอกเวลา)

โครงสร้างประโยคคำถาม :
- **แบบที่ 1 : Verb to be + Subject + Object/Complement + (คำบอกเวลา) ?**
- **แบบที่ 2 : Verb to do + Subject + Verb.1 + Object + (คำบอกเวลา)?**

โครงสร้างประโยคปฏิเสธ
- **แบบที่ 1 : Subject + Verb to be + not + Object/Complement + (คำบอกเวลา)**
- **แบบที่ 2 : Subject + Verb to do (do, does)not + Verb.1 + Object + (คำบอกเวลา)**

1. ประโยคบอกเล่า

โครงสร้างประโยคบอกเล่า : Subject + Verb.1 + Object + (คำบอกเวลา)

ทั้งนี้คำกริยาช่องที่ 1 นั้นจะมีการเติม s หรือ es ถ้าหากประธานของประโยคเป็นเอกพจน์ (He, She, It) แต่ถ้าประธานเป็น I, You หรือประธานพหูพจน์ (You (หลายคน), We, They) ให้คงรูปคำกริยานั้น ๆ ไว้เช่นเดิม เช่น

- Jimmy goes to school everyday.แปล จิมมี่ไปโรงเรียนทุกวัน

- They enjoy walking their dog every evening.

แปล พวกเขาชื่นชอบการพาสุนัขไปเดินเล่นช่วงเย็นของทุกๆวัน

**ประโยคนี้ประธานคือ They เป็นพหูพจน์ กริยาคือ enjoy จึงไม่ต้องเติม s หรือ es ที่ท้ายกริยา

ข้อสังเกต : หลักการเติม s,es นั้นง่ายนิดเดียว คือ คำกริยาที่ลงท้ายด้วย sh, ch, o, s, ss, x, z ให้เติม es เมื่อประธานของประโยคเป็นเอกพจน์ (He, She, It) เช่น

- He washes his motorbike every week. เขา (ผู้ชาย) ล้างรถมอเตอร์ไซค์ทุกอาทิตย์

จะเห็นว่า ประธานของประโยคคือ He ซึ่งเป็นเอกพจน์ คำกริยาคือ wash ที่ลงท้ายด้วย sh จึงต้องเติม es ต่อท้าย

2. ประโยคคำถาม

โครงสร้างประโยคคำถามใน Present Simple Tense มีสองรูปแบบคือ

แบบที่ 1 : Verb to be + Subject + Object/Complement + (คำบอกเวลา) ? เช่น

- *Is she your best friend? แปล หล่อนเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของเธอเหรอ*

แบบที่ 2 : Verb to do + Subject + Verb.1 + Object + (คำบอกเวลา)?

- *Do we go dancing at the club every night?*

แปล พวกเราไปเต้นที่คลับทุกคืนหรือเปล่า

3. ประโยคปฏิเสธ (Negative sentence)

แบบที่ 1 : Subject + Verb to be + not + Object/Complement + (คำบอกเวลา)

Ex: I am not your girlfriend. แปล ฉันไม่ใช่แฟนของคุณ

แบบที่ 2 : Subject + Verb to do (do, does)not + Verb.1 + Object + (คำบอกเวลา)

Situation: *Jenny is talking to Adam.*

Jenny: *I do not go to school.*

แปล ฉันไม่ไปโรงเรียน (ไม่เรียนหนังสือ)

Adam: *Why?*

แปล *ทำไมล่ะ*

Jenny: *I work at the convenient store because I don't have any parents.*

แปล ฉันทำงานที่ร้านขายของชำเพราะว่าฉันไม่มีพ่อแม่

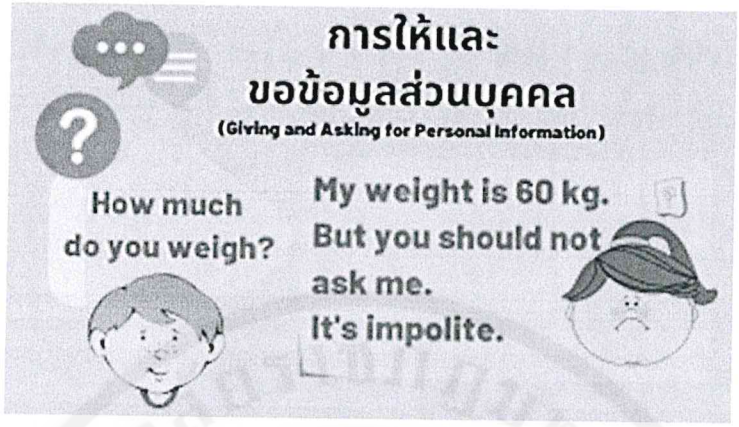
Adam: *Keep going.*

แปล สู้ๆนะ

คำบอกเวลาใน Present Simple Tense

Adverbs of Frequency

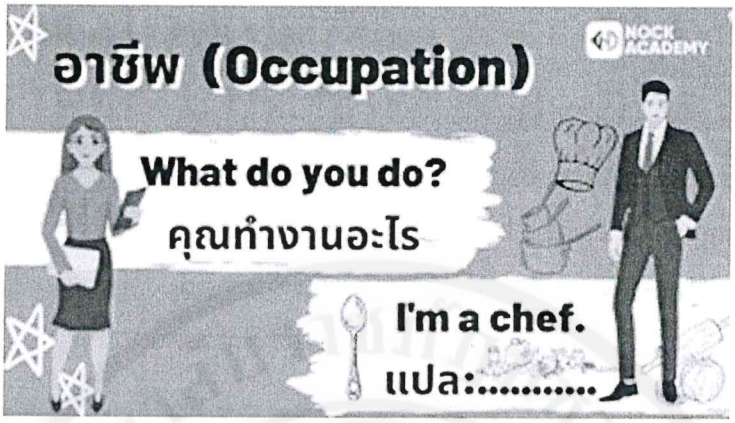
Always = สม่ำเสมอ, เป็นประจำ	*Hardly = แทบจะไม่เคย*	*Sometimes= บางครั้ง*
Frequently = บ่อย ๆ	*Never= ไม่เคย*	*Rarely = แทบจะไม่เคย*
Often = บ่อย ๆ	*Usually = โดยปกติ*	*Seldom= นาน ๆ ครั้ง*

คำถาม	คำตอบ
How old are you? = คุณอายุเท่าไร	I'm 12 years old. =ผม/ฉัน อายุ 12 ขวบ
When is your birthday? = คุณเกิดวันไหน	I was born on the 1st, January 1999. = ผม/ฉันเกิดวันที่ 1 มกราคมปี 2542
How tall are you? = คุณสูงเท่าไร	I'm 155 cm. = ผม/ฉันสูง 155 ซม.
How much do you weigh? = คุณหนักเท่าไร ปล. ไม่ควรถามในชีวิตประจำวันเลยเพราะไม่สุภาพ	My weight is 40 kg. = ฉัน/ผม หนัก 40 กก.
What's your shoe size? = รองเท้าคุณเบอร์ไหนคะ/ครับ	My shoe size is 9. = ไซส์รองเท้าผม/ฉัน คือ 9 เพิ่มเติม: ในประเทศสหรัฐอเมริกา (US) และประเทศอังกฤษ (UK) จะใช้ตัวเลขเดี่ยว ๆ บอกไซส์รองเท้า เช่น 8, 9 แต่ถ้าแถบประเทศยุโรปจะใช้ ตัวเลขสองหลักเช่น 41, 42

คำถาม	*คำตอบ*
Do you have any siblings? *= คุณมีพี่น้องมั้ย*	*I don't have any brothers or sisters.* = ผม/ฉันไม่มีพี่น้องเลย
How many people in your family? *= ครอบครัวของคุณมีสมาชิกกี่คน*	*There are 7 people in my family.* ครอบครัวผมมี 7 คนด้วยกัน
Who do you live with? *= คุณอาศัยอยู่กับใคร*	*I live with my + สมาชิกในครอบครัว, เพื่อน* เช่น *- I live with my mom. ฉันอาศัยอยู่กับแม่* *- I live with my roommate. ฉันอาศัยอยู่กับรูมเมท*
What does your father do? = คุณพ่อทำงานอะไร	He works as a + อาชีพ. ตัวอย่างอื่นๆ เช่น *- I work as a writer. ฉันทำงานเป็นนักเขียน* *- I work as an English teacher. ฉันทำงานเป็นครูภาษาอังกฤษ*

คำศัพท์	*แปล*
engineer	วิศวกร
actor	นักแสดง
YouTuber	นักยูทูบเบอร์
Gamer	เกมเมอร์
air hostess, flight attendant	พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
gardener	คนสวน
photographer	ช่างถ่ายรูป
pilot	นักบิน
singer	นักร้อง
soldier	ทหาร
freelancer	ฟรีแลนซ์/ ทำงานอิสระ

ตัวอย่างประโยคในการถามอาชีพเป็นภาษาอังกฤษที่ใช้ได้บ่อย

Questions :

- What do you do? หรือ What do you do for a living? คุณทำงานอะไร

Answer :

- *I'm a teacher. = ฉันเป็นครู*
- *I'm an engineer. = ฉันเป็นวิศวกร*
- *I'm a student. = ฉันเป็นนักเรียน*
- *I'm a teacher. = ฉันเป็นครู*

ตามโครงสร้าง: I am a + อาชีพ แต่ถ้าอาชีพขึ้นต้นด้วยสระ a, e, I, o จะเปลี่ยนจาก a เป็น an

ตัวอย่างประโยคบอกสถานที่ทำงาน

Situation: *Asking about work*

ถาม: *Where do you work? (คุณทำงานที่ไหน)*

ตอบ:I *work in a police station. (ฉันทำงานในโรงพักแห่งหนึ่ง)*

หรือ *I work at the US embassy. (ฉันทำงานที่สถานทูตอเมริกา) (แต่ไม่ได้เจาะจงว่าทำงานตรงส่วนไหน)*

ศัพท์จำเป็น

Nationality (N.) สัญชาติ

Nation (N.) ประเทศ

ตัวอย่างเช่น

- I work in **Japan.** (ฉันทำงานที่ประเทศญี่ปุ่น)
- He likes **Japanese** woman. (เขาชอบผู้หญิงญี่ปุ่น)
- Miko is a **Japanese** person. Or She is from **Japan.**

*ทั้งสองประโยคนี้บอกได้ว่ามิโกะเป็น**คนญี่ปุ่น** หรือ หล่อนมาจาก**ประเทศญี่ปุ่น***

- We speak ***Japanese***. (พวกเราพูด*ภาษาญี่ปุ่น)*

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

Exercise 1

Directions: Fill in the blanks with the present simple tense of the verbs in parentheses.

Example: John _passes_ the shops on his way to work.

1. He cooks very well but his sister (cook) ..... much better.
2. Billy never (cross) ..... the street without looking.
3. His family (come) ..... from Japan.
4. Babe (read)..... newspaper every morning.
5. They all (study) ..... mathematics every day.
6. We always (play) ..... volleyball after school.
7. Mary and her brother (speak) ..... French very fluently.
8. They usually (relax) ..... after game.
9. The earth (move) ..... round the sun.
10. I (have) ..... my hair cut whenever it goes too long.

Exercise 2

Directions: Change these statements to negatives.

Example: My grandfather goes to the church every Sunday.

My grandfather doesn't go the church every Sunday.

1. They always agree with her.

_____

2. They are students.

_____

3. Babe like cookies.

_____

4. My uncle smokes cigarettes.

_____

5. The student does his homework in the evening.

_____

6. Billy eat rice for breakfast every day.

_____

7. The party begins at 9 pm.

_____

8. Asahi is 23 years old.

_____

9. Tack and Poom study in the university.

_____

10. My favorite food is Thai noodle.

_____

Exercise 3

Directions: Change these statements to questions.

Example: Franky works in the bank.

Does Franky work in the bank?

1. Vee gets up at 5 o'clock every morning.

_____

2. Sarn usually cleans her car on Sunday.

_____

3. His favorite food is Thai noodles.

_____

4. The sun sets in the evening.

_____

5. Billy and Babe play badminton well.

_____

6. He has a sandwich with coffee every morning.

_____

7. Polla is in Bangkok.

_____

8. Canny and Copper are 18 years old.

_____

9. Max always goes to school at 8 o'clock.

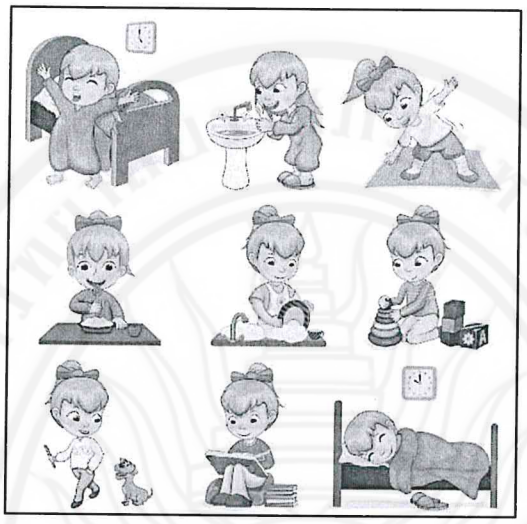
_____

10. They often have breakfast at school.

_____

Exercise 4

Directions: Write a story according to this picture. (5 points)

Exercise 5

Directions: Rewrite the complete sentence using the adverb of frequency or signal word in brackets in its correct position.

Example: They go to the movies. (often)

They often go to the movies.

1. Sam smiles. (never)

_____

2. I go climbing in the morning. (four times a week)

_____

3. She helps her daughter with her homework. (every day)

_____

4. He feels terrible (usually)

_____

5. She listens to classical music. (rarely)

_____

6. I drink green tea milk. (sometimes)

_____

7. She complains about her husband. (always)

_____

8. He reads the book. (sometimes)

_____

9. I eat meat. (once a week)

_____

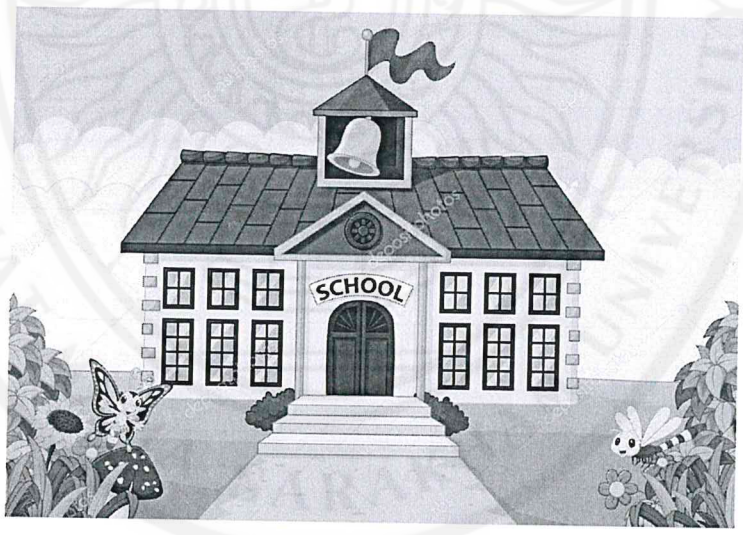
10. Franky is ill. (often)

_____

Exercise 6

Directions: Write a short paragraph about your routine activities by your own idea.

In the morning: ....
In the afternoon: ....
In the evening: ....

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้มีจำนวนทั้งหมด 30 ข้อ ใช้เวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง คะแนนเต็ม 30 คะแนน
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ – นามสกุล เลขที่ ลงในกระดาษคำตอบให้ครบถ้วน
3. แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้ ☒ คำตอบที่ถูกที่สุดเพียงคำตอบเดียว
4. ห้ามขีดเขียนข้อความใดๆ ลงในข้อสอบ

Directions : Choose the best answer to Present simple tense.

1. What is the structure of the present simple tense?

a. Subject + is,am,are + verb.ing

b. Subject + verb + s,es

c. Subject + had + verb.3

d. Subject + was,were + verb.ing

Directions : Read the passage and answer questions (No. 2-4)

Topic : James' daily routine

My name is James. I am a student at Suwannaphumpittayapaisarn School. In the morning, (3)..... at 7:00 A.M. I take a shower at 7:15 A.M. I have a big breakfast at 7:40 A.M. I go to school by bus and I never arrive late. I love my school and my friends. My friend is a very considerate person. They always share snacks with me. In the afternoon, (4)..... I play football at 2:00 P.M. And I go home at 4:00 P.M. In the evening, I do my homework. Sometimes I watch TV with my family. And I never go to bed late.

2. What transport does James take to school?

a. He goes to school by car.

b. He goes to school by bus.

c. He goes to school by bicycle.

d. He goes to school by motorcycle.

Choose the best answer.

3. a. I watch TV at home.

b. I get up early.

c. I play football.

d. I go to bed.

4. a. I cook dinner with my mom.

b. I take a shower at the hotel.

c. I watch TV at home with my old brother.

d. I eat lunch at the school's canteen.

5. ..... on Tuesday, Jenny?

a. Are you studying

b. Does she study

c. Do you study

d. Is she studying

Conversation part

6. Choose the correct sentence.

A : .....

B : Yes, David is the most handsome man in the class.

a. Do you like David?

b. Is David a good football player?

c. What's about David in the class?

d. Is David the best looking in the class?

Choose the correct sentence. (No. 7-8)

Situation : At the school

Lily : Hi Belle, you look so great in that necklace. Is it new?

Belle : Yes, I bought it on Sunday with these earrings.

Lily : (7) .....

Belle : Thanks! You look so good too.

Lily : Really? Do you like my top?

Belle : Yes, it really suits you. It's cool.

Lily : Thank! It's a gift from my dad.

Belle : (8) .....

7. **a. It accessories you perfectly.**

   b. Is it luck.

   c. It's not perfect.

   d. It looks ugly on you.

8. a. He has a necklace.

   b. He has great taste in clothes.

   c. He has a not perfect.

   d. He chooses it so bad.

Choose the correct sentence. (9-10)

Amie : Hi Ben, (9).....? You don't look very well

Ben : I feel terrible.

Amie : Really? What's wrong?

Ben : I have got a terrible stomach ache. Oh, I can't stand this stomach ache any longer.

Amie : (10).....

9. **a. Are you OK**

   b. Why are you here

   c. Why not

   d. Are you right

10. a. You should go to home

   b. You should see a doctor

   c. You should have a rest

   d. You should really see a dentist

11. Choose the correct answer

A : The weather is so cold.

B : .....

A : Oh, that's good idea.

a. You can't stay outside.

b. You may close the windows.

c. You can turn off the air-conditioner.

d. You should wear a sweater

12. Choose the correct answer

A : Hi there.

B : Hi I 'haven't seen you around here before. Have you been working long?

A : .....

a. No, I've only been here a few months. I work in the Human Resources Department.

b. No, I've a better result.

c. Yes, I have one.

d. Yes I've only been in the dorm for few months before leaving.

Directions : Read the passage and answer questions (No. 13-18)

Topic : Lisa's work

Lisa (13)..... at a bank. She is the manager. She (14)..... work every day at 7:00 am. She (15)..... work every day at 5:00 pm. She lives very close to the bank. She (16)..... to work every day. Her brother and sister also (17)..... at the bank too. But they do not live close to the bank. They (18)..... cars to work. They start work at 9:00 am. In the bank, Lisa is the boss. She helps all the workers and tells them what to do. She likes her job. She is also very good at her job. Many customers like Lisa, and they say hello to her when they come to the bank. Lisa likes to talk to the customers and make them feel happy. Lisa really likes her job.

Which one should be the correct answer?

13. **a. works** c. is working
    b. work d. has worked
14. a. start c. has started
    b. is starting **d. starts**
15. **a. finishes** c. has finished
    b. finish d. is finishing
16. a. has walked **c. walks**
    b. is walking d. walk
17. a. has worked c. works
    b. is working **d. work**
18. a. drove c. is driving
    b. drive d. has been driven

Direction : Read the passage and answer questions to adverb of frequency. (No. 19-24)

Topic : My family

I am Asahi. I am 16 years old. I live with my parents in Osaka, Japan. There are four people in my family. My mother is a wife house and my father is a businessman. My younger sister is a student at Osaka International School of Kwansei Gakuin. They (19)..... (100%) get up at 06.00 a.m. My father (20)..... goes to the company in the morning. My mother cooks breakfast for us before 7.00 a.m. (21)..... and I have breakfast at 07.30 a.m. After that, I go to school with my younger sister. My mother (22)..... gives my father some food at the company. After breakfast, she helps my father work until 04.00 p.m. My mother does the laundry and irons the clothes (23)..... on Tuesdays and Saturdays. She tidies the room in the evening. After dinner, I clean the table and wash the dishes. Then I do my homework and I (50%) (24)..... read a book revise for the test at school. We do not like watching T.V. because it is too late to sleep and we must get up early.

Which one should be the correct answer?

19. **a. always** c. often
    b. usually d. sometimes
20. a. always c. usually
    b. often d. never
21. a. always c. often
    b. every day d. twice a year
22. **a. usually** c. seldom
    b. often d. gave
23. a. always c. often
    b. never **d. twice a week**
24. **a. sometimes** c. often
    b. never d. twice a year

Directions : Reading the passage and choose the best answer. (No. 25-30)

Some insects destroy plants and trees. Some destroy stored grain, flour and meal. Some attack clothing and carpets. Others cause discomfort to animals by boring into their skin, biting or stinging. Some insects are real pets but many are helpful, too. Some eat harmful larvae. Others help with decay by eating rotting wood and plants.

25. What is the topic noun of this passage?
    a. Insects c. Trees
    b. Pets d. Larvae
26. What is the topic idea of this passage?
    a. Some insects destroy plants
    b. Some destroy stored grain
    c. Insects are good and bad
    d. Some insects are real pets

27. What is the topic sentence of this passage?

a. Some insects destroy plants and trees.

b. Some attack clothing and carpets.

c. Some insects are real pets but many are helpful, too.

d. Some destroy stored grain, flour and meal

(1) Between 1846 and 1854 about a million Irish died of starvation. (2) During that time, more than one and a half million Irish left their country. (3) Others left because they were not allowed to worship as they wanted. (4) There were good reasons why so many Irish left their homeland. (5) The main reason was the potato famine. (6) For years, the potatoes would not grow in Ireland. (7) They had a disease and because of this many people died of starvation.

28. What is the topic noun?

a. Famine c. Starvation

b. Irish d. Country

29. What is the topic idea?

a. The main reason. c. The potato famine.

b. Starvation in Ireland. **d. Reasons why Irish left homeland.**

30. Which sentence contains the topic idea?

a. Sentence 1 **c. Sentence 4**

b. Sentence 5 d. Sentence 6

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	b.	11	d.	21	b.
2	b.	12	a.	22	a.
3	b.	13	a.	23	d.
4	d.	14	d.	24	a.
5	c.	15	a.	25	a.
6	d.	16	c.	26	c.
7	a.	17	d.	27	c.
8	b.	18	b.	28	b.
9	a.	19	a.	29	d.
10	d.	20	b.	30	c.

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

คำชี้แจง ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่มีความคิดเห็นตรงกับนักเรียน ซึ่งมีระดับคะแนน 5 ระดับ

ให้คะแนน	ความเหมาะสม
5	เหมาะสมมากที่สุด
4	เหมาะสมมาก
3	เหมาะสมปานกลาง
2	เหมาะสมน้อย
1	เหมาะสมน้อยที่สุด

ชั้น ..... เพศ ( ) ชาย ( ) หญิง

รายการประเมิน	ความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์					
2. เนื้อหามีความทันสมัยน่าสนใจ					
3. เนื้อหาสนุกก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน					
4. นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและสร้างความรู้ด้วยตนเอง					
5. การจัดการเรียนการสอนมีกิจกรรมที่หลากหลาย					
6. นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้มากขึ้นจากการฝึกด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ					
7. สื่อการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ					
8. นักเรียนพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ					
9. นักเรียนมีความพอใจกับคะแนนที่ตนเองทำได้					
10. บรรยากาศในการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม					
11. สถานที่ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมแก่นักเรียน					

รายการประเมิน	ความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
12. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้น					
13. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ ได้					
14. นักเรียนชอบเรียนในรายวิชานี้					
15. นักเรียนสามารถนำความรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เครื่องมือวิจัยประเภทที่ 1 แผนการจัดการเรียนรู้

แบบประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) โปรดทำเครื่องหมาย ☑ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ลำดับที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มากที่สุด(5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน					
2	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด					
3	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
4	ความครบถ้วนของทักษะ / กระบวนการกับตัวชี้วัด					
5	ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ 5.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up/Lead in)					
	5.2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)					
	5.3 ขั้นฝึก (Practice)					
	5.4 ขั้นการใช้ภาษา (Production)					
	5.5 ขั้นสรุป (Wrap up)					

ลำดับที่	รายการ	ความเหมาะสม				
		มากที่สุด(5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
7	วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
8	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกัน					
9	เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม					
10	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม					
11	แผนการจัดการเรียนรู้นี้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

ตำแหน่ง .....

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรงความเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับความคิดเห็นดังนี้

กา ✓ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

กา ✓ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

กา ✓ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

รายการประเมิน	คะแนนการประเมิน		
	+1	0	-1
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์			
2. เนื้อหามีความทันสมัยน่าสนใจ			
3. เนื้อหาสนุกก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน			
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน			
4. นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและสร้างความรู้ด้วยตนเอง			
5. การจัดการเรียนการสอนมีกิจกรรมที่หลากหลาย			
6. นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้มากขึ้นจากการฝึกด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ			
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน			
7. สื่อการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ			
8. นักเรียนพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ			
ด้านการวัดและประเมินผล			
9. นักเรียนมีความพอใจกับคะแนนที่ตนเองทำได้			

รายการประเมิน	คะแนนการประเมิน		
	+1	0	-1
ด้านบรรยากาศ			
10. บรรยากาศในการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม			
11. สถานที่ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมแก่นักเรียน			
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
12. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้น			
13. การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ ได้			
14. นักเรียนชอบเรียนในรายวิชานี้			
15. นักเรียนสามารถนำความรู้จากกิจกรรมการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินความสอดคล้องสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

คำชี้แจง โปรดเติมเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) กับจุดประสงค์ ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์
0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์
-1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. นักเรียนสามารถบอกโครงสร้างของ Present simple tense ได้	1. What is the structure of the present simple tense? a. Subject + is,am,are + verb.ing **b. Subject + verb + s,es** c. Subject + had + verb.3 d. Subject + was,were + verb.ing				
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามและบอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้	2. What transport does James take to school? a. He goes to school by car. **b. He goes to school by bus.** c. He goes to school by bicycle. d. He goes to school by motorcycle.				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
(ต่อ) 2. นักเรียนสามารถตอบคำถามและบอกรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้	3. a. I watch TV at home. **b. I get up early.** c. I play football. **d.** I go to bed. 4. a. I cook dinner with my mom. b. I take a shower at the hotel. c. I watch TV at home with my old brother. **d. I eat lunch at the school's canteen.**				
	5. ..... on Tuesday, Jenny? a. Are you studying b. Does she study **c. Do you study** d. Is she studying				
3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทสนทนาได้	6. Choose the correct sentence. A : ..... B : Yes, David is the most handsome man in the class. a. Do you like David? b. Is David a good football player? c. What's about David in the class? **d. Is David the best looking in the class?** Choose the correct sentence. (No. 7-8) Situation : At the school Lily : Hi Belle, you look so great in that necklace. Is it new? Belle : Yes, I bought it on Sunday with these earrings.				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
(ต่อ) 3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทสนทนาได้	Lily : (7) ..... Belle : Thanks! You look so good too. Lily : Really? Do you like my top? Belle : Yes, it really suits you. It's cool. Lily : Thank! It's a gift from my dad. Belle : (8) ..... 7. **a. It accessories you perfectly.** b. Is it luck. c. It's not perfect. d. It looks ugly on you. 8. a. He has a necklace. **b. He has great taste in clothes.** c. He has a not perfect. d. He chooses it so bad. Choose the correct sentence. (9-10) Amie : Hi Ben, (9).....? You don't look very well Ben : I feel terrible. Amie : Really? What's wrong? Ben : I have got a terrible stomach ache. Oh, I can't stand this stomach ache any longer. Amie : (10)..... 9. **a. Are you OK** b. Why are you here c. Why not d. Are you right				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
(ต่อ) 3. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทสนทนาได้	10. a. You should go to home b. You should see a doctor **c. You should have a rest** **d. You should really see a dentist** 11. Choose the correct answer A : The weather is so cold. B : ..... A : Oh, that's good idea. a. You can't stay outside. b. You may close the windows. c. You can turn off the air-conditioner. **d. You should wear a sweater** 12. Choose the correct answer A : Hi there. B : Hi I 'haven't seen you around here before. Have you been working long? A : ..... **a. No, I've only been here a few months. I work in the Human Resources Department.** b. No, I've a better result. c. Yes, I have one. d. Yes I've only been in the dorm for few months before leaving.				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
4. นักเรียนสามารถบอกหลักการใช้ -s หรือ -es ที่คำกริยา และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	Which one should be the correct answer? 13. **a. works** c. is working b. work d. has worked 14. a. start c. has started b. is starting **d. starts** 15. **a. finishes** c. has finished b. finish d. is finishing 16. a. has walked **c. walks** b. is walking d. walk 17. a. has worked c. works b. is working **d. work** 18. a. drove c. is driving **b. drive** d. has been driven				
5. นักเรียนสามารถเขียนคำประเภท Adverb of frequency และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	Which one should be the correct answer? 19. **a. always** c. often b. usually d. sometimes 20. a. always c. usually **b. often** d. never 21. a. always c. often **b. every day** d. twice a year 22. **a. usually** c. seldom b. often d. gave 23. a. always c. often b. never **d. twice a week**				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
(ต่อ) 5. นักเรียนสามารถเขียนคำประเภท Adverb of frequency และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้	24. **a. sometimes** c. often b. never d. twice a year				
6. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทความได้	25. What is the topic noun of this passage? **a. Insects** c. Trees b. Pets d. Larvae 26. What is the topic idea of this passage? a. Some insects destroy plants b. Some destroy stored grain **c. Insects are good and bad** d. Some insects are real pets 27. What is the topic sentence of this passage? a. Some insects destroy plants and trees. b. Some attack clothing and carpets. **c. Some insects are real pets but many are helpful, too.** d. Some destroy stored grain, flour and meal 28. What is the topic noun? a. Famine c. Starvation **b. Irish** d. Country				

จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
(ต่อ) 6. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทความได้	29. What is the topic idea? a. The main reason. b. Starvation in Ireland. c. The potato famine. **d. Reasons why Irish left homeland.** 30. Which sentence contains the topic idea? a. Sentence 1 **c. Sentence 4** b. Sentence 5 d. Sentence 6				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....ผู้ประเมิน

(.....)

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

ตารางที่ จ.1 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{X}$	*S.D.*	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน	5	4	4	4	3	4.00	0.71	ดี
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	4	3	3	3	5	3.60	0.89	ดี
3. จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	4	4	4	4	4	4.00	0.00	ดี
4. ความครบถ้วนของทักษะ/กระบวนการกับตัวชี้วัด	5	5	4	4	5	4.60	0.55	ดีมาก
5. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up/Lead in)	4	4	4	3	3	3.60	0.55	ดี
5.2 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation)	5	4	4	5	5	4.60	0.55	ดีมาก
5.3 ขั้นฝึก (Practice)	4	4	4	4	4	4.00	0.00	ดี
5.4 ชั้นการใช้ภาษา (Production)	3	4	4	4	3	3.60	0.55	ดี
5.5 ขั้นสรุป (Wrap up)	4	4	4	4	5	4.20	0.45	ดี
6. สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	ดีมาก
7. วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	4	4	4.00	0.00	ดี
8. วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกัน	3	4	3	4	3	3.40	0.55	พอใช้
9. เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม	4	4	4	4	4	4.00	0.00	ดี
10. เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม	4	4	5	5	5	4.60	0.55	ดีมาก
11. แผนการจัดการเรียนรู้นี้สามารถนำไปจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้จริง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	ดีมาก
รวม						4.15	0.32	ดี

ตารางที่ จ.2 ผลการประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
7	1	1	1	1	-1	0.60	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
10	1	-1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
11	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	-1	1	1	1	1	0.60	ใช้ได้
13	1	1	1	1	0	0.80	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

หมายเหตุ. ค่าเฉลี่ย (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

ตารางที่ จ.3 ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
2	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
9	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
15	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
17	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
18	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
19	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
20	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ จ.3 (ต่อ)

ข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
21	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
23	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
24	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
25	1	0	1	1	1	0.80	ใช้ได้
26	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
29	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
30	1	1	1	0	1	0.80	ใช้ได้

หมายเหตุ. ค่าเฉลี่ย (IOC) อยู่ระหว่าง 0.8-1.00

ตารางที่ จ.4 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อ	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล
1	0.73	0.43	ใช้ได้
2	0.70	0.40	ใช้ได้
3	0.78	0.37	ใช้ได้
4	0.68	0.50	ใช้ได้
5	0.75	0.20	ใช้ได้
6	0.68	0.23	ใช้ได้
7	0.70	0.40	ใช้ได้
8	0.73	0.43	ใช้ได้
9	0.60	0.53	ใช้ได้
10	0.50	0.27	ใช้ได้
11	0.70	0.40	ใช้ได้
12	0.65	0.20	ใช้ได้
13	0.70	0.27	ใช้ได้
14	0.58	0.50	ใช้ได้
15	0.68	0.37	ใช้ได้
16	0.68	0.37	ใช้ได้
17	0.70	0.53	ใช้ได้
18	0.75	0.20	ใช้ได้
19	0.75	0.33	ใช้ได้
20	0.68	0.63	ใช้ได้
21	0.78	0.37	ใช้ได้
22	0.55	0.47	ใช้ได้
23	0.58	0.23	ใช้ได้
24	0.80	0.27	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ จ.4 (ต่อ)

ข้อ	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	แปลผล
25	0.70	0.40	ใช้ได้
26	0.60	0.40	ใช้ได้
27	0.65	0.33	ใช้ได้
28	0.50	0.27	ใช้ได้
29	0.73	0.30	ใช้ได้
30	0.63	0.43	ใช้ได้
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.80			

1. ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.50 – 0.80
2. ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.63

ภาคผนวก ฉ

คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ ฉ.1 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT)

นักเรียนคนที่	ทดสอบก่อนเรียน	คะแนนระหว่างเรียน						คะแนนรวมทุกแผน	ทดสอบหลังเรียน
		แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6		
		แบบฝึกที่ 1	แบบฝึกที่ 2	แบบฝึกที่ 3	แบบฝึกที่ 4	แบบฝึกที่ 5	แบบฝึกที่ 6		
	30	15	15	15	15	15	15	90	30
1	16	13	12	12	12	13	12	74	23
2	14	12	11	14	11	12	12	72	25
3	15	13	11	12	12	12	13	73	24
4	14	12	12	13	12	11	13	73	25
5	13	13	12	12	13	14	14	78	23
6	13	11	12	12	14	11	12	72	23
7	13	12	13	11	12	12	13	73	24
8	17	12	15	15	12	12	11	77	25
9	12	12	12	12	13	13	12	74	26
10	16	11	13	13	12	13	12	74	24
11	15	12	12	14	13	14	12	77	24
12	16	13	13	14	12	12	14	78	25
13	18	12	11	14	13	11	12	73	24
14	15	11	13	15	13	12	12	76	23
15	13	12	12	12	14	12	11	73	24
16	15	12	14	12	13	14	11	76	23
17	15	13	12	12	13	11	11	72	22
18	18	12	12	13	13	13	12	75	22
19	14	12	13	13	12	13	12	75	22
20	16	13	13	12	11	12	12	73	24
21	17	12	13	13	11	15	13	77	23
22	18	12	12	14	12	13	13	70	24
23	16	13	12	14	13	12	12	76	25
24	16	12	13	14	13	12	12	76	24

(ต่อ)

ตารางที่ ฉ.1 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	ทดสอบก่อนเรียน	คะแนนระหว่างเรียน						คะแนนรวมทุกแผน	ทดสอบหลังเรียน
		แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6		
		แบบฝึกที่ 1	แบบฝึกที่ 2	แบบฝึกที่ 3	แบบฝึกที่ 4	แบบฝึกที่ 5	แบบฝึกที่ 6		
	30	15	15	15	15	15	15	90	30
25	15	12	13	12	13	12	13	75	28
26	13	13	12	13	14	14	14	80	27
27	18	13	12	13	14	13	12	77	27
28	14	14	12	12	12	13	13	76	27
29	16	12	13	13	14	13	13	78	26
30	14	13	13	13	12	14	12	77	27
31	14	13	13	15	13	14	13	81	28
32	16	12	12	13	13	12	13	75	25
33	16	12	13	13	12	13	14	77	26
34	13	13	12	13	13	13	12	76	26
35	16	12	13	13	14	12	13	77	26
36	15	12	13	12	13	13	13	76	25
37	14	13	13	13	13	12	14	78	24
38	14	12	13	14	12	14	12	77	24
39	12	13	12	15	14	12	13	79	24
40	13	12	15	13	14	12	13	79	26
$\overline{X}$	14.95	12.33	12.55	13.05	12.73	12.63	12.50	75.63	24.68
S.D.	1.66	0.66	0.88	1.01	0.88	0.98	0.85	2.44	1.59
ร้อยละ	49.83	82.17	83.67	87.00	84.83	84.17	83.33	84.03	82.25

จากตารางที่ ฉ.5 พบว่า นักเรียนได้คะแนนทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย $\overline{X}$ = 14.95 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 1.66 คิดเป็นร้อยละ 49.83 คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะ มีคะแนนเฉลี่ย $\overline{X}$ = 74.63 จากคะแนนเต็ม 90 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 2.44 คิดเป็นร้อยละ 84.03 คะแนนทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย $\overline{X}$ = 24.68 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. = 1.59 คิดเป็นร้อยละ 82.25

ภาคผนวก ช

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๐๖๖๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล

ด้วย นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา รหัสประจำตัว ๖๕๘๒๑๐๑๘๐๑๓๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI (Team Assisted Individualization)" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์. ๐-๔๓๗๑ - ๓๒๐๖
โทรสาร. ๐-๔๓๗๒ - ๓๕๐๘

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๐๖๖๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นางเพ็ญจิต ทองอ่ำ

ด้วย นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา รหัสประจำตัว ๖๕๘๒๑๐๑๘๐๑๓๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI (Team Assisted Individualization)" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ ☑ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านภาษา
☐ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
☐ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์. ๐-๔๓๗๑ – ๓๒๐๖
โทรสาร. ๐-๔๓๗๒ – ๓๕๐๘

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๐๖๖๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นางณัฐพัชร์ สล้างสิงห์

ด้วย นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา รหัสประจำตัว ๖๕๘๒๑๐๑๘๐๑๓๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI (Team Assisted Individualization)" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☑ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☐ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☐ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูลินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์. ๐-๔๓๗๑ - ๓๒๐๖
โทรสาร. ๐-๔๓๗๒ - ๓๕๐๘

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๐๖๖๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นายชวลิต พาระแพน

ด้วย นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา รหัสประจำตัว ๖๕๘๒๑๐๑๘๐๑๓๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI (Team Assisted Individualization)" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☑ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☐ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์. ๐-๔๓๗๑ – ๓๒๐๖
โทรสาร. ๐-๔๓๗๒ – ๓๕๐๘

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๐๖๖๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นางสาวเกษศิริน สากระจาย

ด้วย นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา รหัสประจำตัว ๖๕๘๒๑๐๑๘๐๑๓๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI (Team Assisted Individualization)" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☐ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☑ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์. ๐-๔๓๗๑ – ๓๒๐๖
โทรสาร. ๐-๔๓๗๒ – ๓๕๐๘

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๐๖๖๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอแต่งตั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นางบุสรินทร์ พาระแพน

ด้วย นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา รหัสประจำตัว ๖๕๘๒๑๐๑๘๐๑๓๐ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI (Team Assisted Individualization)" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบด้านเนื้อหา วิชาเอก
- ☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☐ ตรวจสอบด้านภาษา
- ☐ ตรวจสอบด้านนวัตกรรมและสื่อ
- ☑ ตรวจสอบด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ อื่นๆ ระบุ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา
โทรศัพท์. ๐-๔๓๗๑ – ๓๒๐๖
โทรสาร. ๐-๔๓๗๒ – ๓๕๐๘

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

ธนัญญา ธรรมเสนา, ทิพาพร สุจารี และภูษิต บุญทองเถิง. (2568). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT). *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 19(2), พฤษภาคม-สิงหาคม.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวธนัญญา ธรรมเสนา

วันเกิด 10 ตุลาคม 2542

ที่อยู่ปัจจุบัน 147 หมู่ 1 ตำบลหินกอง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด 45130

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2564 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2568 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม